

SENÁT

PARLAMENTU ČESKÉ REPUBLIKY

10. funkční období

**Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
2. schůze**

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY SENÁT

10. funkční období

Těsnopisecká zpráva
2. schůze

Pořad 2. schůze

1. **Senátní tisk č. 366** – Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky s jmenováním soudce Ústavního soudu (JUDr. David Uhlíř)
2. **Senátní tisk č. 375** – Závěry z jednání Evropské rady konané ve dnech 23. - 24. října 2014
3. **Senátní tisk č. 332** – Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Bělehradu dne 13. května 2013
4. **Senátní tisk č. 385** – Vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace (FE), kterým se zavádí v oblasti práva Evropské unie jednotná nadnárodní právní forma nadace, jež bude existovat paralelně vedle národních nadací
5. **Senátní tisk č. 330** – Návrh senátního návrhu zákona senátora Františka Bublana a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů
6. **Senátní tisk č. 331** – Návrh senátního návrhu zákona senátora Zdeňka Škromacha a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů
7. Návrh na pověření dalšího senátora odůvodněním senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 156) v Poslanecké sněmovně
8. Návrh na zpětvzetí senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 155)
9. Návrh na vyslovení souhlasu Senátu se zřízením podvýborů

10. funkční období
Obsah 2. schůze Senátu
Parlamentu České republiky

1. den schůze – 3. prosince 2014	1
Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Milan Štěch.	1
1. Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky s jmenováním soudce Ústavního soudu (JUDr. David Uhlíř) (senátní tisk č. 366).....	2
Vratislav Mynář	2
Senátor Miroslav Antl	3
Senátor Jiří Oberfalzer.....	4
David Uhlíř.....	4
Senátor Jan Horník	5
Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach.....	5
Senátor Petr Šilar	5
Senátor Jan Veleba	6
Senátor Miroslav Nenutil.....	6
Senátor Miroslav Antl	6
Senátor Luděk Jeništa	7
Senátor Luděk Jeništa	7
2. Informace vlády České republiky o výsledcích jednání Evropské rady konané ve dnech 23. - 24. října 2014 (senátní tisk č. 375)	8
Ministr ČR Jiří Dienstbier.....	8
Senátor Jan Látko	10
1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka.....	10
Senátor Miloš Vystrčil	10
Ministr ČR Jiří Dienstbier.....	11
Další část schůze řídil 1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka.....	12
Senátor Jan Horník	12
Senátorka Dagmar Terelmešová	12
3. Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Bělehradu dne 13. května 2013 (senátní tisk č. 332).....	13
Ministr ČR Jiří Dienstbier.....	13
Senátor František Bublan	13
4. Vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace (FE), kterým se zavádí v oblasti práva Evropské unie jednotná nadnárodní právní forma nadace, jež bude existovat paralelně vedle národních nadací (senátní tisk č. 385).....	14
Ministr ČR Jiří Dienstbier.....	14
Senátor Zdeněk Besta	15
5. Návrh senátního návrhu zákona senátora Františka Bublana a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 330).....	17
Senátor František Bublan	17

Senátor Miroslav Antl	18
Senátor Václav Homolka	18
Senátor Jiří Oberfalzer	19
Senátor František Bublan	19
Senátor Jiří Oberfalzer	21
Senátor Petr Šilar	21
Senátor Jaroslav Kubera	22
Senátor Miroslav Antl	23
Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Miluše Horská.	23
6. Návrh senátního návrhu zákona senátora Zdeňka Škromacha a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 331)	23
Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach	24
Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach	24
Senátor Miroslav Antl	26
Senátor Miloš Vystrčil	27
Ministr ČR Jiří Dienstbier	29
Senátor Miroslav Nenutil	29
Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach	30
Senátor Miloš Vystrčil	30
Senátor Miroslav Antl	30
7. Návrh na pověření dalšího senátora odůvodněním senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 156) v Poslanecké sněmovně ...	31
Senátor Jaroslav Zeman	31
Senátor Jaroslav Zeman	32
Senátor Jaroslav Zeman	32
Předseda Senátu Milan Štěch	32
Senátor Miroslav Nenutil	33
Senátor Miroslav Antl	33
8. Návrh na zpětvzetí senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 155)	33
Senátor Jaroslav Zeman	33
Senátor Jiří Šesták	34
Senátor Petr Bratský	35
Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach	35

Těsnopisecká zpráva
z 2. schůze Senátu
Parlamentu České republiky

1. den schůze – 3. prosince 2014

(Jednání zahájeno v 10.02 hodin.)

Jednání zahájil a řídil předseda Senátu Milan Štěch.

Předseda Senátu Milan Štěch: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři, milí hosté, vítám vás na 2. schůzi Senátu Parlamentu České republiky. (Jak slyšíte, můj hlas není v obvyklé kondici, takže bych vás prosil, abyste se uklidnili.)

Tato schůze byla svolána na návrh Organizačního výboru – podle § 49 odst. 1 zákona o jednacím řádu Senátu. Pokud budu zmiňovat jednotlivé paragrafy, jedná se o ustanovení zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, ve znění pozdějších předpisů. Pozvánka na dnešní schůzi vám byla rozdána ve čtvrtek 13. listopadu tohoto roku.

Z dnešní schůze se omluvili tito senátoři a senátorky: Tomáš Grulich, Jaromír Jermář, Jiří Čunek, Tomáš Jirsa, Jiří Carbol, Daniela Filipiová, Alena Dernerová, Jaroslav Doubrava; a z dopoledního jednání z důvodu špatného spojení do Prahy Petr Vícha, Martin Tesařík a Antonín Maštalič.

Prosím vás, abyste se nyní zaregistrovali svými identifikačními kartami, pokud jste tak neučinili. Připomínám, že náhradní karty jsou v předsálí u prezence.

Nyní – podle § 56 odst. 4 určíme dva ověřovatele této schůze. Navrhuji, aby ověřovateli 2. schůze Senátu byli senátoři Milan Pešák a Karel Kratochvíle.

Má někdo z vás připomínky k tomuto mému návrhu? Není tomu tak. Přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu, aby ověřovateli 2. schůze Senátu byli senátoři Milan Pešák a Karel Kratochvíle. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Hlasování č. 1. Registrováno 58, kvorum 30. Pro návrh 56, proti nikdo.

Návrh byl schválen. Ověřovateli této schůze Senátu byli určeni senátoři Milan Pešák a Karel Kratochvíle.

Nyní přistoupíme ke schválení pořadu 2. schůze Senátu.

Návrh na jeho změnu a doplnění v souladu s usnesením Organizačního výboru vám byl rozdán na lavice. Má někdo z vás nějaký další návrh na změnu či doplnění pořadu schůze? Není tomu tak.

Můžeme tedy přistoupit k hlasování o pořadu schůze, jak máte písemně k dispozici (nebudu dávat znělku, protože nebyla mezitím žádná delší pauza). V sále je přítomno v současné době 58 senátorek a senátorů, kvorum pro přijetí je 30.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji.

Konstatuji, že v okamžiku **hlasování č. 2** registrováno 58, kvorum 30. Pro návrh 58, proti nikdo.

Návrh pořadu byl schválen. Budeme se jím tedy řídit.
Nyní projednáme bod, kterým je

1.
Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu
Senátu Parlamentu České republiky
s jmenováním soudce Ústavního soudu (JUDr. David Uhlíř)
(senátní tisk č. 366)

Tuto žádost jste obdrželi jako senátní tisk č. 366. Navrhuji, abychom podle § 50 odst. 2 našeho jednacího řádu vyslovili souhlas s účastí JUDr. Davida Uhlíře na našem jednání. O tomto návrhu budeme nyní hlasovat (dáme nyní přece jenom znětku).

Připomínám, že budeme hlasovat o návrhu, aby se tohoto jednání mohl účastnit pan JUDr. David Uhlíř, kandidát na ústavního soudce.

V tuto chvíli je nás přítomno 60, kворum 31.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Hlasování č. 3. Registrováno 60, kворum 31. Pro návrh 60, proti nikdo.

Návrh byl schválen.

Dnešního jednání se nemůže účastnit prezident republiky. Proto navrhuji, abychom podle § 50 odst. 2 našeho jednacího řádu vyslovili souhlas s účastí vedoucího Kanceláře prezidenta republiky Vratislava Mynáře na našem jednání. Takže budeme pokračovat v hlasování. Návrh jste slyšeli.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám.

Hlasování č. 4. Registrováno 61, kворum 31. Pro návrh 60, proti nikdo.

Návrh byl schválen.

Dovolte mi, abych zde přivítal vedoucího Kanceláře prezidenta republiky, pana Vratislava Mynáře. Zároveň ho požádám, aby nás seznámil s návrhem prezidenta republiky. Pane kancléři, máte slovo.

Vratislav Mynář: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Na dnešním jednání budete projednávat "Žádost prezidenta republiky o vyslovení souhlasu se jmenováním JUDr. Davida Uhlíře do funkce soudce Ústavního soudu".

Předloženou nominaci prezident republiky nemůže na tomto místě obhajovat osobně, neboť je na návštěvě v Jihomoravském kraji. Proto mě pověřil, abych ho omluvil a přednesl úvodní slovo.

Důvody, které prezidenta republiky vedly k výběru kandidáta, který by měl nyní doplnit soudcovský sbor Ústavního soudu na plný počet, uvedl ve svém předkládacím dopise ze dne 7. října tohoto roku.

Mohu proto pouze dodat, že prezident republiky vycházel z toho, že navržený kandidát na soudce Ústavního soudu musí splňovat osobnostní předpoklady, musí mít prokazatelné teoretické znalosti a především i rozsáhlé zkušenosti z aplikace práva v praxi.

Své představy prezident konzultoval s předsedou České advokátní komory, JUDr. Vychopněm, který mu doporučil 2 vhodné kandidáty. Z nich se pan prezident přiklonil k JUDr. Davidu Uhlířovi, který se prezentoval významnější publikační činností jako jedním z kritérií.

Záměr vybrat a navrhnout kandidáta z řad advokátů vychází z potřeby obohatit spektrum sboru soudců Ústavního soudu tak, aby byl složen z různých oborů práva i z různých právních profesí, ve kterých dosud působili. Protože právě tato různorodost je nutná pro co nejobektivnější rozhodování instituce, která je významným místem ochrany ústavnosti, a pro vývoj našeho právního řádu bude podle názoru pana prezidenta JUDr. David Uhlíř, v případě jeho jmenování, kvalitní posilou.

Vážené senátorky, vážení senátoři, předem děkuji za váš vstřícný postoj k tomuto kandidátovi. Děkuji vám za vaši pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji vám, pane kancléři, prosím ale, abyste zaujal místo u stolku zpravodajů tady. Tak. Žádostí o vyslovení souhlasu se zabýval VVVK. Tento výbor přijal usnesení, které vám bylo rozdáno jako senátní tisk č. 366/2. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Jiří Oberfalzer. Garančním výborem je ÚPV. Tento výbor přijal usnesení, jež jste obdrželi jako senátní tisk č. 366/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Miroslav Antl, kterého žádám, aby nás seznámil se zpravodajskou zprávou.

Senátor Miroslav Antl: Vážený pane předsedo Senátu, vážené dámy, vážení pánové, vážený pane kancléři, resp. vedoucí Kanceláře prezidenta ČR, vážený pane kandidáte, JUDr. Davide Uhlíři. Pokud jde o legislativní proces, ten je vcelku jednoduchý. Tisk nám byl předložen coby horní komoře českého Parlamentu 7. 10. 2014. Lhůta pro projednání nám končí 6. 12. 2014, takže stíháme. Bylo konstatováno, že náš výbor je garančním výborem.

Pokud jde o přezkoumávání pana kandidáta, zdali splňuje nárok, vždycky vycházíme z čl. 84, odst. 3 Ústavy ČR, kde je napsáno v čl. 84, odst. 3, že soudcem Ústavního soudu může být jmenován bezúhonný občan, který je volitelný do Senátu, má vysokoškolské právnické vzdělání a byl nejméně 10 let činný v právnickém povolání. Pan JUDr. David Uhlíř nebyl soudně trestán, věk – pánům nevadí, když se prozrazuje věk, je mu 60 let. Vystudoval Právnickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze, tzn. řádnou právnickou fakultu. Jeho právnická praxe je nejméně 35 let. Od roku 1979 byl právním čekatelem, poté advokátem. V současné době advokát, místopředseda České advokátní komory, praxe původně zaměřená na trestní právo, poté se intenzivně věnuje právu obchodnímu a zejména občanskému. Vyučuje externě na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze.

Pokud jde o první závěr, ten je jasný. Pan JUDr. David Uhlíř splňuje veškeré podmínky stanovené Ústavou ČR.

Pokud jde o průběh 2. schůze našeho ÚPV Senátu PČR, pana kandidáta představil ředitel Odboru legislativy a práva Kanceláře prezidenta republiky, pan JUDr. Václav Pelikán. Poté vystoupil zpravodaj, tedy já, pak se představil stručně pan kandidát, JUDr. David Uhlíř. Prošla rozprava, kdy byly položeny otázky a zejména vyjádření k osobě pana kandidáta. Podle mého názoru pan kandidát reagoval klidně, věcně, přiléhavě, bez dalších připomínek členů ÚPV našeho Senátu. Proběhlo tajné hlasování. Ze 7 přítomných členů hlasovalo 6 pro pana kandidáta, 1 byl proti. Poté jsme přijali jednohlasně usnesení ÚPV, které vám přečtu. Je to naše 9. usnesení s tím, že výbor konstatuje, že

I. předložené doklady a listiny potvrzují, že pan JUDr. David Uhlíř splňuje podmínky stanovené Ústavou ČR pro kandidáty na funkci soudce Ústavního soudu,

II. na základě tajného hlasování doporučuje Senátu PČR vyslovit souhlas se jmenováním pana JUDr. Davida Uhlíře soudcem Ústavního soudu,

III. doporučuje Senátu PČR, aby o vyslovení souhlasu se jmenováním kandidáta soudcem Ústavního soudu hlasoval tajně,

IV. určuje zpravodajem výboru k projednání této věci na schůzi Senátu senátora Miroslava Antla,

V. pověřuje předsedu výboru senátora Miroslava Antla, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu.

Jako obvykle konstatuji, že postup Senátu se řídí § 140 jednacího řádu Senátu PČR. K vyslovení souhlasu se jmenováním soudce Ústavního soudu je nutná nadpoloviční většina přítomných senátorů. Podle přílohy č. 2 senátního volebního řádu hlasuje Senát většinovým způsobem v tajném hlasování.

Doporučuji tedy, abychom jako vždy nejprve hlasovali o způsobu hlasování podle § 71, odst. 2 jednacího řádu Senátu o tom, zda proběhne tajné hlasování. To je ve stručnosti moje zpravodajská zpráva, vážený pane předsedo.

Předseda Senátu Milan Štěch: Ano, děkuji také, pane předsedo výboru. Prosím, abyste se posadil ke stolku zpravodaje a plnil úkoly zpravodaje. Nyní žádám o vystoupení pana senátora Oberfalzera. Vystoupí za VVVK. Prosím.

Senátor Jiří Oberfalzer: Pane předsedo, děkuji. To podstatné zde zaznělo u zpravodaje garančního výboru. Zopakují, že pan JUDr. Uhlíř byl také přítomen na jednání VVVK. V senátním tisku byly doloženy všechny náležitosti, které musí splňovat kandidát na ústavního soudce. Já si dovoluji podotknout jenom to, jaký byl konečný závěr. Náš výbor podpořil nominaci pana JUDr. Uhlíře všemi hlasy.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji vám, pane senátore. Otevírám rozpravu. Do rozpravy se přihlásil pan kandidát, JUDr. David Uhlíř, takže jej žádám o jeho vystoupení. Vítám vás, pane doktore, můžete se ujmout slova.

David Uhlíř: Vážený pane předsedo, vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Přiznávám, že před vás předstupuji poněkud nervózní, jednak vědom si významu tohoto okamžiku, také přičiněním pana senátora Šilara, který mě včera vyzval, ať si jdu dopilovat svůj projev poté, co jsem hovořil v senátorském klubu KDU-ČSL.

Měl jsem příležitost se představit v některých senátorských klubech. Snažil jsem se o to, abych byl co nejupřímnější. Doufám, že mi to nebude přičteno k tíži.

Byl jsem také dotazován, čím chci přispět k činnosti Ústavního soudu. Ze svých zkušeností civilisty vím, že osou soukromého práva je úcta k vlastnictví, smluvní volnost, zásada, že smlouvy je třeba dodržovat, ale současně také platí čl. 11 Listiny základních práv a svobod, podle kterého vlastnictví zavazuje.

Abych vám ilustroval tuto úvahu na konkrétním příkladu, který mě zrovna v současnosti tíží.

Jedno město postavilo z veřejných prostředků bytový dům s byty určenými pro invalidy. Shodou okolností a řízením osudu v jednom z těch bytů již řadu let bydlí manželský pár, oba dva jsou nevidoucí; jeden z nich je upoután na invalidní vozík. Je samozřejmě věcí města, komu byt pronajme, protože to je úplný výkon vlastnických práv. Ale jestliže dá město přednost tomu, aby invalidy vystěhovalo na ulici před tím, aby s nimi uzavřelo řádnou nájemní smlouvu, soudím, že se jedná o vážný konflikt s čl. 11 Listiny základních práv a svobod. Tolik ilustrace k tomuto postulátu.

Soudím dále, že významným úkolem Ústavního soudu je ochrana práv občanských a politických, zejména akcentuji ochranu práva na soukromí, které v současné době bývá často porušováno a opomíjeno.

Dalším významným úkolem Ústavního soudu je vyrovnávat vztahy mezi mocí zákonodárnou, výkonnou a soudní a dbát o to, aby nepřevládli bezbřehý legislativní optimismus, ani judičiální aktivismus, a přitom role Ústavního soudu je o to těžší, že Ústavní soud při rozhodování neomezuje nic jiného, než sám Ústavní soud. Velký význam má sebeomezení Ústavního soudu v jeho pravomocech.

Byť to nikde není psáno, soudím, že významným úkolem Ústavního soudu je ve svých rozhodováních připomínat nám všem to, co nás před 25 lety spojovalo, tj. důvěra v občanská práva, důvěra ve svobodu slova, víru v pluralitní parlamentní demokracii. K tomu bych chtěl přispět, pokud mě podpoříte.

Děkuji vám.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji, pane kandidáte. (Kam se mám posadit? – JUDr. David Uhlíř.) Na své místo, tam, kde jste byl. Děkuji. Táží se, kdo se hlásí do rozpravy, která je otevřená. Pan senátor Jan Horník.

Senátor Jan Horník: Dobré dopoledne, vážené kolegyně, kolegové, vážený pane kancléři, vážený pane předsedající. Jako předseda senátního klubu Starostové a nezávislí jsem pověřen tlumočit názor našeho klubu o většinové podpoře navrženého kandidáta pana JUDr. Davida Uhlíře na člena Ústavního soudu.

Protože se pan prezident bohužel dnešního jednání Senátu osobně neúčastní, chtěl bych využít této chvíle a jménem našeho klubu Starostové a nezávislí vyzvat veřejně prostřednictvím vás, pane předsedající, aby prezident republiky přišel na příští schůzi Senátu, která se bude konat dne 10. 12. 2014, vysvětlit a obhájit svá vyjádření a postoje, která v minulých dnech a týdnech znepokojila tolik občanů ČR.

Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji vám. S přednostním právem vystoupí pan místopředseda Zdeněk Škromach.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Vážený pane předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři. Myslím si, že předchozí vystoupení pana senátora bylo naprosto mimo program a mimo rámec projednávaného bodu. Pokud má podobný návrh, měl by přijít s tímto návrhem při projednávání programu příští schůze na konci člen OV, bude mít možnost se k tomu vyjádřit.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Jako další s přednostním právem je přihlášen pan senátor Jan Veleba, prosím. Jo tak pardon, omlouvám se, prosím. Už jsem to uvedl. Tak pan senátor Šilar, prosím. Pan senátor Šilar bude vystupovat, prosím.

Senátor Petr Šilar: Vážený pane předsedo, vážené dámy a pánové, senátoři a senátorky. Já bych chtěl a jsem pověřen naším klubem, abych podpořil prohlášení, které prohlásil kolega Horník, připojím se k němu za náš klub také, aby pan prezident přišel příští schůzi Senátu k nám sem vysvětlit některé své kroky, které pobuřují naši společnost.

Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Já jsem opravdu přesvědčen, že toto je samostatný bod, nesouvisí s bodem, který projednáváme. Prosil bych všechny navrhovatele, aby navrhli doplnění pořadu schůze a předložili tento návrh písemně k dispozici, abychom o něm mohli poté příp. hlasovat. Děkuji.

Nyní prosím o vystoupení pana senátora Jana Velebu.

Senátor Jan Veleba: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové, hosté. Já nijak dál k tomu vystupovat nebudu, ale když už to tady vzniklo, tak bych žádal, abychom příště, pokud máme tyto záležitosti ad hoc, aby byly připraveny, protože pokud v Senátu převládne tento způsob diskuse, že když si vzpomene, dáme nějaký bod k diskusi, tak já si myslím, že to je špatně. Zaprvé.

Zadruhé – pokud by, teď mluvím v podmiňovacím způsobu, pokud by tento bod ad hoc sem přinesený nebo zanesený byl dnes diskutován, já bych se zvedl a automaticky bych chtěl, aby sem byl přizván generální ředitel České televize. Dostávali bychom se do velmi složitých situací. Takže jenom jsem chtěl toto tady naznačit.

Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji a znova potvrzuji, nenechám hlasovat o tomto návrhu, který se zde objevil, protože nesouvisí s projednávaným bodem. Pokud chce někdo zařadit nový bod, myslím si, že jste dostatečně zkušený členové horní komory, abyste věděli, že máte navrhnout doplnění pořadu schůze, nebo jste to měli dát při úvodu schůze, a budeme hlasovat o tom, jestli budeme tento bod projednávat. Takže vás tímto žádám, abyste dodržovali naše pravidla a zásady.

Nyní vystoupí pan senátor Miroslav Nenutil.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážený pane předsedo, pane kancléři, pane doktore, milé kolegyně, vážení kolegové. Poprosím pana kancléře, aby vyřídil panu prezidentovi poděkování za návrhy kandidátů na soudce Ústavního soudu tak, že současné složení Ústavního soudu pokrývá veškeré spektrum české justice.

Poprosím vás také, pane kancléři, abyste vyřídil panu prezidentovi, že jeho návrhy, stejně tak návrhy ostatních zákonů Senát bude projednávat za všech okolností, třeba i za podmínek, které pan prezident naznačil při návštěvě severní Moravy.

Omlouvám se za zdržení, omlouvám se i těm, kteří by třeba toto mé vystoupení brali jako znevažování půdy Senátu.

Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. Kdo další se hlásí do rozpravy? Nikdo se do rozpravy nehlásí, rozpravu uzavírám. A ptám se navrhovatele, chtěli se vyjádřit k proběhlé rozpravě? Pane kancléři, chcete se vyjádřit? (Nechcete.)

Táži se zpravodaje výboru pro vzdělání, kulturu, lidská práva a petice pana senátora Oberfalzera, zda si přeje vystoupit. Nepřeje. A pan garanční zpravodaj Miroslav Antl, přeje si vystoupit? Prosím, ano, ano, samozřejmě.

Senátor Miroslav Antl: Vzhledem k tomu, že proběhla rozprava, tak se k ní musím vyjádřit. Vystoupil jeden místopředseda Senátu, tři předsedové klubu a pan senátor Miroslav Nenutil, který jediný promluvil k tomu, co je předmětem tohoto jednání. Toť vše, nemám nic, co bych měnil na našem návrhu.

Předseda Senátu Milan Štěch: Takže děkuji. Zazněl návrh, a to bylo v usnesení ústavně-právního výboru a výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu, lidská práva a petice, aby se o žádosti – o vyslovení souhlasu se jmenováním soudce Ústavního soudu hlasovalo tajným hlasováním – podle § 71 odst. 2 jednacího řádu Senátu.

O tomto návrhu budeme hlasovat. Aktuálně je přítomno 67 senátorek a senátorů, kvorum pro přijetí je 34, takže zahajují hlasování.

Kdo s návrhem souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. **Hlasování číslo 5** registrováno 67, kvorum pro přijetí 34, pro návrh 66, proti nikdo.

Návrh byl schválen.

Protože jsme tedy návrh schválili, byl přijat, uděluji slovo předsedovi volební komise. Hovoří pan senátor Luděk Jeništa.

Senátor Luděk Jeništa: Hezké dopoledne. Dobrý den. Vážený pane předsedo, vážené paní kolegyně, vážení kolegové, pane kancléři, pane kandidáte. Senát před malou chvílí rozhodl, že o žádosti prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky se jmenováním soudce Ústavního soudu bude hlasovat, stejně jako v minulosti, tajně.

Nyní vás tedy seznámím se způsobem volby. Před vstupem do Prezidentského salónku, tak jako vždy, obdržíte po podpisu prezenční listiny hlasovací lístek, na kterém je pod pořadovým číslem 1 uvedeno jméno navrženého, to jest JUDr. Davida Uhlíře. Souhlas se jmenováním soudce Ústavního soudu vyjádříte zakroužkováním pořadového čísla, před jménem navrženého. Nesouhlas pak přeškrtnutím pořadového čísla, před jménem písmenem X, nebo křížkem. Platným hlasovacím lístkem bude ten, na kterém bude pořadové číslo 1, buď zakroužkováno, nebo přeškrtnuto křížkem nebo písmenem X. Jiný, než mnou zmíněný způsob úpravy, bude znamenat neplatný hlasovací lístek.

Konstatuji, že volební místnost – Prezidentský salónek je připraven pro volbu. Prosím tedy členy volební komise, aby se dostavili ihned do volební místnosti, a pro informaci panu předsedovi schůze uvádím, že vydávání lístků a hlasování potrvá 15 minut a vyhodnocení 10 minut. Navrhují tedy, aby přestávka pro volbu byla v délce 25 minut. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také vám děkuji, pane předsedo a přerušuji jednání pro účel volby. Sejdeme se zde v 11.00 hodin.

(Jednání přerušeno v 10.34 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 11.00 hodin.)

Předseda Senátu Milan Štěch: Vážené paní senátorky, vážení páni senátoři. Budeme pokračovat po přerušení bodu, kterým je "Žádost prezidenta o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu České republiky, se jmenováním soudce Ústavního soudu" - a uděluji slovo předsedovi vládní komise, který nás seznámí s výsledkem tajného hlasování.

Pane senátore, prosím, máte slovo.

Senátor Luděk Jeništa: Děkuji. Vážený pane předsedo, vážené kolegyně, kolegové, vážení hosté. Dovolte mi, abych vás seznámil s výsledky tajného hlasování žádosti prezidenta republiky o vyslovení souhlasu Senátu Parlamentu

České republiky se jmenováním soudce Ústavního soudu JUDr. Davida Uhlíře, konaného dne 3. prosince 2014.

Počet vydaných hlasovacích lístků byl 71, počet odevzdaných platných i neplatných hlasovacích lístků byl 71. Takže počet neodevzdaných hlasovacích lístků 0.

Pro JUDr. Davida Uhlíře bylo odevzdáno 49 platných hlasů.

V tajném hlasování byl vysloven souhlas se jmenováním JUDr. Davida Uhlíře soudcem Ústavního soudu. Blahopřeji. (Potlesk.)

Předseda Senátu Milan Štěch: Pane předsedo, děkuji vám za vaši přednesenou zprávu. Pane doktore Uhlíři, blahopřeji vám a přeji vám při výkonu vaší budoucí náročné práce hodně úspěchů a pevné nervy.

Tento bod je uzavřen.

Nyní projednáme bod

2.

Informace vlády České republiky o výsledcích jednání Evropské rady konané ve dnech 23. - 24. října 2014 (senátní tisk č. 375)

Informaci jste obdrželi jako senátní tisk 375. S informací vystoupí v zastoupení předsedy vlády Bohuslava Sobotky, ministr Jiří Dienstbier.

Chci ještě uvést, že jsem na základě připomínek na minulé schůzi projednal s panem předsedou vlády potřebu jeho účasti při jednání Senátu při bodech, které předkládá on. On mě informoval, že se chce účastnit jednání pléna Senátu. Problém nastává ve středu. My, když zahajujeme schůze, tak je zahajujeme ve středu a většinou vládní zprávy máme jako první body; a v tu dobu probíhá ve sněmovně samozřejmě jednání pléna sněmovny, pokud je svolána sněmovna. A sněmovna v poslední době zasedá prakticky pořád. Takže jsme se domluvili, pokud bude souhlas váš a Organizačního výboru, že bychom tyto zprávy v budoucnu, když uděláme jednání minimálně dvoudenní, někdy i více, zařazovali na čtvrtky, kdy ve sněmovně není druhé a třetí čtení. Kdy se projednávají interpelace ministrů; a předseda vlády by se tudíž bez problému mohl účastnit tady našeho jednání. Takže věřím, že si takhle vyjdeme vzájemně vstříc. A nyní prosím pana ministra Jiřího Dienstbiera, aby v zastoupení předsedy vlády se ujal slova.

Ministr ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové. Já bych doplnil ještě to, co tady říkal pan předseda Štěch. Chtěl bych omluvit pana premiéra, protože doopravdy dnes probíhá v Poslanecké sněmovně naprosto zásadní jednání, a to jednání o rozpočtu České republiky na příští rok, u kterého pan premiér samozřejmě musí být.

A nyní tedy k informaci.

Ve dnech 23. až 24. října proběhla Evropská rada. Delegace České republiky postupovala podle mandátu schváleného výborem pro Evropskou unii na vládní úrovni dne 20. října. Z hlediska České republiky hodnotíme jednání Evropské rady jako úspěšné. Evropská rada schválila novou evropskou komisi, která začala pracovat od 1. listopadu. Hlavním úkolem pro novou komisi bude podpora tvorby pracovních míst a konkurenceschopnosti evropského průmyslu, včetně jeho modernizace. Je proto dobře, že proces jmenování a schválení komise proběhl bez větších komplikací.

Klíčovým bodem říjnového summitu byl klimaticko-energetický rámec Evropské unie do roku 2030. Navzdory obtížným jednáním se shoda na podobě klimatického balíčku podařilo nalézt již v prvním jednání Evropské rady.

Z hlediska České republiky jde o dobrý kompromis. Podařilo se prosadit řadu priorit. Velmi se při této příležitosti osvědčila spolupráce se zeměmi Visegrádské čtyřky. Balíček přináší závazný cíl snížení emisí skleníkových plynů, ve výši čtyřiceti procent, oproti roku 1990. Shoda byla také na dalších dvou cílech pro energetickou účinnost a pro využívání energie z obnovitelných zdrojů. Oba cíle byly stanoveny pouze na úrovni Evropské unie, a to ve výši 27 procent. Z hlediska České republiky ten výsledek považujeme za uspokojivý.

Česká republika, podporovaná dalšími zeměmi, navíc uspěla, co se týče textu závěru. Podařilo se prosadit garanci nepřevoditelnosti těchto dvou evropských cílů na národní úroveň a explicitní odkaz na suverenitu členských států při volbě svého energetického mixu.

Dohoda současně počítá s opatřeními na ochranu průmyslu Evropské unie, který by byl klimatickými cíli vystaven neférové konkurenci z jiných zemí. České republice a dalším zemím se také podařilo získat dostatečné finanční kompenzace, které nám umožní přijmout opatření na zmírnění negativních dopadů, dohodnutých závazků na ekonomiku.

Konkrétně jde o zvýšení množství povolenek, které Česká republika společně s dalšími státy, s nižším HDP obdrží. Jejich množství bude zvýšeno o deset procent. Jako základní kritérium pro kompenzace zůstal poměr HDP na obyvatele, který Česká republika od počátku jednání prosazovala. Dále jde o vznik dvou nových fondů. První bude zaměřen na podporu inovací a druhý na podporu modernizace ekonomiky.

Součástí výsledného balíčku je také dohoda na dokončení jednotného energetického trhu, tedy dlouhodobé priority České republiky, jejíž naplnění přispěje ke konkurenceschopnosti a energetické bezpečnosti "28".

Právě v oblasti energetické bezpečnosti se zemím Visegrádské skupiny, včetně České republiky, podařilo prosadit důraz na dokončení prioritních infrastrukturních projektů. Tím se omezuje závislost Evropské unie na dominantním dodavateli zemního plynu. Oproti současnému klimatickému rámci je novým prvkem balíčku závazný cíl na zvýšení energetické interkonektivity Evropské unie. Jde o další krok k dobudování vnitřního trhu EU a k posílení energetické bezpečnosti.

Dalším tématem byla podpora hospodářského růstu a další ekonomická témata. Diskuse se zaměřila na podporu zaměstnanosti a hospodářského růstu, prostřednictvím posílení investiční aktivity. Na summitu panovala shoda na potřeby využít všechny dostupné zdroje. Pro tento účel byla ustavena pracovní skupina pod vedením Evropské komise a Evropské investiční banky. V návaznosti na to minulý týden představila komise svou iniciativu na podporu investic. Rozhodnutí k tomuto investičnímu plánu padne již na prosincové Evropské radě.

Na Evropské radě proběhla také diskuse o výši dodatečných úprav odvodů členských států do rozpočtu Evropské unie. Jedná se o standardní úpravu na základě každoroční revize statistických dat pro výpočet hrubého národního produktu. Některé členské státy však tuto revizi, vzhledem k výši doplatků, které na ně dopadly, zpolitizovaly. Naopak Česká republika podpořila dodržení pravidel nastavených uvnitř EU a nezávislost Evropského statistického úřadu Eurostat. Vzhledem k neústupnosti členských států, pro něž jde o politikum, bylo následně dosaženo politické dohody o rozložení jejich dodatečných odvodů do splátek v delším období. Legislativně však bude tato dohoda teprve potvrzena. Důvodem její souvislost s dohodou na podobě rozpočtu EU na rok 2015.

Diskuse o rozpočtových otázkách tak stále pokračuje. Z dalších témat rezonovala na Evropské radě především ta zahraničně politická. Vláda podpořila společný a koordinovaný postup EU vůči Islámskému státu a vyvážený postoj k dění na Ukrajině, s důrazem na demokratický vývoj země.

Děkuji za pozornost.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také děkuji, pane ministře. A prosím, abyste se posadil u stolku zpravodajů. Informaci projednal VEU. Tento výbor přijal usnesení, které jste obdrželi jako senátní tisk číslo 375/1. Zpravodajem výboru byl určen pan senátor Jaroslav Doubrava, který je omluven; a nyní ho zastoupí pan senátor Jan Látka.

Senátor Jan Látka: Děkuji za slovo, pane předsedo. Milé kolegyně, vážení kolegové, dovoluji mi, abych zastoupil pana kolegu Jaroslava Doubravu. Já bych v podstatě pana ministra Dienstbiera jenom doplnil usnesením výboru pro záležitosti Evropské unie. Je to 330. usnesení z 35. schůze konané dne 11. listopadu 2014 k informaci vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady konané 23. a 24. října 2014. Po úvodní informaci Lenky Pítrové, ředitelky odboru koncepčního a institucionálního Úřadu vlády a po rozpravě výbor

1. bere na vědomí informaci vlády ČR o výsledcích jednání Evropské rady, které se konalo ve dnech 23. a 24. října 2014,

2. určuje zpravodajem výboru k projednání na schůzi Senátu Parlamentu ČR senátora Jaroslava Doubravu,

3. doporučuje zpravodajovi výboru, aby před projednáváním informace o výsledcích jednání Rady, konané 23. a 24. října 2014 na plénu Senátu předložil návrh usnesení, vycházející z tohoto usnesení,

4. pověřuje místopředsedu výboru senátora Antonína Maštaliře, aby s tímto usnesením seznámil předsedu Senátu.

Závěrem bych si pouze dovolil doporučit, aby Senát hlasoval o tom, že bere na vědomí informaci Vlády ČR. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Ano, děkuji. Pane senátore, prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Otevírám rozpravu. Kdo se hlásí do rozpravy? Pan místopředseda, 1. místopředseda Přemysl Sobotka a připraví se pan senátor Miloš Vystrčil.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Dobré dopoledne, pane předsedo, kolegyně, kolegové. Víím, že teď budu malinko mluvit od dvou témat, která se projednávala a o kterých tady je referováno, ale myslím si, že všichni jsme zaplaveni maily na téma vyjádření státního tajemníka Prouzy z hlediska imigrantů a kvót imigrantů do ČR. Já bych, číslovku 5 až 10 tisíc, tak jak zaznívá mediálně – bych rád slyšel stanovisko vlády. Mrzí mě, že tady není pan premiér, ale předpokládám, že pan ministr pro lidská práva bude přesně vědět o tom, jestli jsme povinni v rámci rozhodnutí EU přijmout tento počet imigrantů nebo ne.

Předseda Senátu Milan Štěch: Děkuji. A prosím o vystoupení pana senátora Miloše Vystrčila.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážený pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Mně je to také žinantní, protože tady nechci trápit pana ministra Dienstbiera otázkami, které jsou činěny na pana premiéra, který se té Evropské

rady zúčastnil. Takže spíš přeposílám, jak si začínám už zvykat, dotaz na pana premiéra, který se týká části 8 závěrů Evropské rady, kde je napsáno, že Evropská rada uvítala zřízení pracovní skupiny pod vedením Komise a Evropské investiční banky za účelem stanovení konkrétních opatření ke zvýšení investic včetně seznamu potenciálně životaschopných projektů evropského významu, které by měly být realizovány v krátkodobém a střednědobém horizontu. Moje otázky jsou dvě. A znovu říkám, že spíše jsou na pana premiéra.

Tou první je, zda někdo z té Komise je členem České republiky, resp. zda tam má ČR zastoupení. A druhou, zda existuje návrh ČR nebo někoho jiného, že by některý z těchto – asi zřejmě velkých, robustních projektů, byl realizován v ČR.

Předseda Senátu Milan Štěch: Ano, děkuji. Kdo další se hlásí do rozpravy? Není zájem vystoupit v rozpravě, takže rozpravu uzavírám a předpokládám, že pan ministr Dienstbier zareaguje na předchozí vystoupení. Prosím, pane ministře.

Ministr ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane předsedo, vážené kolegyně a kolegové. K dotazu pana místopředsedy Sobotky bych upozornil, že toto nebylo předmětem jednání Evropské rady, jíž se ta informace týká. Jenom pro pořádek s tím, že vláda o této věci diskutovala na svém posledním jednání. Není to povinnost. Respektive pozice České republiky, české vlády je taková, že ČR ani jiná členská země nemá povinnost přijmout jakoukoliv kvótu. Jednalo by se o azylanty z kterékoliv třetí země. Je to rozhodnutí České republiky, koho a v jakém počtu přijme a komu azyl udělí. Nicméně na evropské úrovni se tato problematika bude projednávat. Mohu asi zmínit, že v debatě na vládě převládal názor, že mnohem efektivnější je pomáhat na místě. Mimochodem zaznělo i to, že země, které jsou velmi postiženy obrovským počtem uprchlíků, což je zejména Libanon a Jordánsko a do značné míry také Turecko, samy preferují programy, které umožní zklidnit situaci v regionu, ze kterého utečenci pocházejí, a umožní návrat těchto utečenců domů. ČR také na místě pomáhá, v Libanonu a v Jordánsku jde zejména o zdravotnickou pomoc. Také na jednání vlády v pondělí zaznělo, že výdaje od vypuknutí syrského konfliktu jsou – a teď mě, prosím vás, neberte za slovo a myslím, že zaznělo 120 milionů korun, které ČR vynaložila na pomoc zejména uprchlíkům a také lidem, kteří právě potřebovali zdravotnické ošetření. V některých případech je ta zdravotnická pomoc poskytována i na území ČR. Tolik tedy nad rámec tohoto bodu.

K dotazu pana Vystrčila – já nejsem tady v tuto chvíli schopen reagovat na složení pracovní komise. Co se týče projektů, které by mohly být podpořeny v ČR, informoval jsem o některých infrastrukturních záměrech. ČR by měla zájem, aby se evropské peníze zapojily do vybudování plynovodu, který by propojil Polsko, ČR, Slovensko a Rakousko, což by právě posílilo energetickou bezpečnost a snížilo závislost nejen ČR, ale i celého regionu, jak jsem uváděl v úvodním slově, na monopolním nebo dominantním dodavateli zemního plynu. Protože by šlo využít terminálu v Polsku na dovoz zkapalněného zemního plynu. Takže toto je minimálně jeden infrastrukturní projekt, do kterého bychom chtěli zapojit evropské peníze. Jinak samozřejmě zprostředkují vaše dotazy. Děkuji.

Předseda Senátu Milan Štěch: Také vám děkuji, pane ministře. A můžeme přistoupit k hlasování.

Ještě před hlasováním se táži, jestli náhradní zpravodaj si nepřeje reagovat na diskusi. Nepřeje.

Budeme hlasovat o návrhu tak, jak jej přednesl ve své zprávě pan senátor Jan Látka, to znamená vzít zprávu na vědomí.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasí, stiskne tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti tomuto návrhu, stiskne tlačítko NE a zvedne ruku. Děkuji vám. **Hlasování č. 6**, registrováno 66, kворum 34, pro návrh 59, proti nikdo.

Návrh byl schválen. Děkuji jak předkladateli, tak i zpravodaji. A my se nyní vystřídáme.

Další část schůze řídil 1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Pan kolega Jan Horník se hlásí.

Senátor Jan Horník: Dobrý den, pane předsedající, kolegyně, kolegové. Dávám návrh procedurální ve věci doplnění programu 2. schůze o následující bod.

Tento bod zní následovně: Usnesení Senátu z 2. schůze konané dne 3. prosince 2014 dle návrhu senátního klubu Starostové a nezávislí a KDU-ČSL a nezávislí k účasti prezidenta na pléna Senátu.

Senát ukládá předsedovi Senátu pozvat prezidenta ČR Miloše Zemana na příští schůzi Senátu, která se bude konat dne 10. 12. 2014.

Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Takže procedurální návrh je, ale s faktickou, předpokládám, zastupující předsedkyně – můžu to takhle říct - klubu ČSSD, Dagmar Terelmešová.

Senátorka Dagmar Terelmešová: Děkuji, pane předsedající. Prosím o 5minutovou přestávku před hlasováním pro klub ČSSD.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Je 11.21 hodin, tzn. – začneme v 11.26 hodin.

(Jednání přerušeno v 11.21 hodin.)

(Jednání opět zahájeno v 11.26 hodin.)

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Vážené kolegyně, kolegové, 5minutová přestávka uplynula. V této chvíli máme procedurální návrh usnesení, jak nám kolega Horník přečetl, tzn., aby pan předseda Senátu Milan Štěch pozval prezidenta republiky Miloše Zemana na naše jednání.

Všem je jasné, o čem budeme hlasovat? Já pro sichr, aby nebyla výtka, pustím znětku. Nepustím – až teď.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. (Poznámka z pléna: "To nejde." "Nefunguje to.") Tak teď, no! Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 7 ukončeno. Registrováno 66, kворum 34, pro 30, proti 27, návrh byl zamítnut.

Jdeme ke standardnímu bodu našeho programu, a tím je

3.

Vládní návrh, kterým se předkládá Parlamentu České republiky k vyslovení souhlasu s ratifikací Smlouva mezi Českou republikou a Srbskou republikou o výměně a vzájemné ochraně utajovaných informací podepsaná v Bělehradu dne 13. května 2013 (senátní tisk č. 332)

Máme to jako tisk č. 332. Uvede nám to pan ministr Jiří Dienstbier.

Ministr ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové. Problematika výměny a nakládání utajovaných informací není upravena žádnou multilaterální smlouvou, a to ani v rámci struktur EU či NATO. Z tohoto důvodu je tuto problematiku v případě potřeby nutné upravit bilaterální dohodou.

Při výběru partnerů pro sjednání smluv tohoto typu smluv vychází ČR, konkrétně Národní bezpečnostní úřad, v jehož je to gesci, primárně z 2 kritérií: potřeby, tedy že pro výměnu informací tohoto typu existuje konkrétní důvod, např. posílení bezpečnostní spolupráce, naplňování jiné dohody, spolupráce v rámci mezinárodní organizace; a bezpečnosti, což znamená, že partnerský stát garantuje, že nakládání s utajovanými informacemi předanými českou stranou bude v partnerské zemi podléhat min. stejným standardům jako v ČR.

V případě Srbské republiky byly obě tyto podmínky naplněny.

Srbsko je signatářem bezpečnostní dohody s NATO, Partnerství pro mír a kandidátskou zemí pro vstup do EU. K intenzifikaci spolupráce v oblasti bezpečnosti se Srbskem dochází především v rámci Partnerství pro mír, které mj. předpokládá také zjednodušení výměny utajovaných informací. Dlouhodobým záměrem ČR je mít dohody o výměně a nakládání s utajovanými informacemi sjednány se všemi členskými státy EU a NATO, se státy partnerskými, tedy zájemci o přistoupení v první řadě, a státy úzce spolupracujícími s těmito organizacemi.

Česko-srbské vztahy jsou na velmi dobré úrovni a ČR dlouhodobě podporuje integraci Srbska do euroatlantických struktur, samozřejmě při splnění příslušných podmínek. Obě strany se ve smlouvě zavazují poskytovat utajovaným informacím předaným druhou stranou alespoň takovou ochranu, jakou poskytují svým vlastním informacím, a zavazují se také uznávat bezpečnostní oprávnění druhé strany. Smlouva dále garantuje srovnatelnost bezpečnostních opatření obou stran.

Odpovědnost za implementaci smlouvy budou mít bezpečnostní úřady obou zemí. Předložená dohoda je v souladu s dlouhodobými zahraničně-politickými prioritami ČR, koresponduje s našimi velmi dobrými vztahy vůči Srbsku a podpoří bezpečnostní spolupráci s touto zemí.

Z těchto důvodů vás, vážené paní senátorky a páni senátoři, žádám, abyste vyslovili souhlas s její ratifikací.

Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře. Garančním výborem je VZVOB. Přijal usnesení, které má číslo 332/1. Zpravodajem je pan senátor František Bublan.

Senátor František Bublan: Děkuji, pane předsedající. Vážené dámy, vážení pánové, jenom doplním několik málo informací.

Smlouva byla připravena v gesci Národního bezpečnostního úřadu. Vláda ji schválila již v prosinci 2012, následně byla 13. května 2013 podepsána v Bělehradě a potom k ratifikaci byla postoupena Parlamentu. Mezitím ovšem došlo k ukončení volebního období ve Sněmovně, z toho důvodu ji dostáváme v podstatě podruhé.

ČR sjednává podobné typy smluv pouze se státy, které jsou schopny zajistit min. takovou úroveň ochrany utajovaných informací, jakou poskytuje ČR. To se ve vztahu k Srbsku doslova nabízí. Sjednání předmětné smlouvy se Srbskem je v souladu se zahraničně-politickými zájmy ČR. Odráží potřebu úzké spolupráce obou zemí v uvedené oblasti.

V současné době, ještě před ratifikací, je vzájemná spolupráce mezi bezpečnostními úřady realizována zejména formou workshopů a konzultací. Do budoucna se předpokládá také spolupráce v oblasti kybernetické bezpečnosti.

Výbor se zabýval touto smlouvou ještě v 9. funkčním období na své 26. schůzi konané dne 17. září 2014. Po odůvodnění zástupce předkladatele, 1. náměstka ředitele NBÚ, Mgr. Jana Bechyně, zpravodajské zprávě senátora Tomáše Kládívka a po rozpravě doporučuje Senátu PČR dát souhlas k ratifikaci smlouvy mezi ČR a Srbskou republikou o výměně o vzájemné ochraně utajovaných informací podepsané v Bělehradu dne 13. května 2013.

Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, posadte se ke stolku zpravodajů. Já otvírám obecnou rozpravu. Do té se nikdo nehlásí, tak ji končím. Tudíž pan ministr ani zpravodaj se nemají k čemu vyjádřit. Máme jediný návrh, a to je vyslovit souhlas s ratifikací. O tom budeme za chvíli hlasovat.

Zahajuji hlasování. Kdo je pro ratifikaci, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 8 ukončeno. Registrováno 69, kvorum 35, pro 65, proti nikdo. Návrh byl schválen. Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

4.

Vládní návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem nařízení Evropského parlamentu a Rady o statutu evropské nadace (FE), kterým se zavádí v oblasti práva Evropské unie jednotná nadnárodní právní forma nadace, jež bude existovat paralelně vedle národních nadací (senátní tisk č. 385)

Tento návrh má č. 385 a dostali jsme ho 18. listopadu 2014. Nyní znovu prosím pana ministra Jiřího Dienstbiera, aby nám tento materiál uvedl.

Ministr ČR Jiří Dienstbier: Vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně a kolegové. Dovoluji si vám předložit, jak bylo řečeno, k projednání návrh na vyslovení předchozího souhlasu s návrhem nařízení EP a Rady o statutu evropské nadace.

Nové nařízení by mělo zjednodušit přeshraniční činnost veřejně prospěšných subjektů tím, že zakotví základní unifikovaná pravidla. Zároveň by díky své evropské nálepce mělo nařízení veřejně prospěšným subjektům zajistit určitou formu reklamy, zvýšit jejich důvěryhodnost pro dárce, a přilákat tak pro ně více zdrojů financování.

Cílem nařízení není harmonizovat vnitrostátní právní úpravu v jednotlivých členských státech, nýbrž zavést novou, nadnárodní právní formu, která bude existovat vedle forem veřejně prospěšných subjektů upravených právními řády jednotlivých členských států.

Jedná se o návrh, který je široce podporován nadačním sektorem, a to i v ČR.

K návrhu byla v roce 2012 schválena rámcová pozice, následně k němu zaujaly svá stanoviska obě komory Parlamentu ČR. Důvod, proč materiál předkládáme Parlamentu i nyní, je skutečnost, že je založen na tzv. evolutivních klauzulích podle Lisabonské smlouvy, konkrétně čl. 352 Smlouvy o fungování EU. Podle ustanovení jednacích řádů PS a Senátu je vyslovení souhlasu s legislativním aktem přijímaným na základě tohoto právního základu podmíněno předchozím souhlasem obou komor Parlamentu ČR.

Celkově lze shrnout, že ČR se v rámci dosavadního projednávání v orgánech EU podařilo prosadit v zásadě vše, co považovala za důležité.

Na jednání Výboru stálých zástupců dne 19. listopadu 2014 mnohé členské státy návrh podpořily, ale některé nikoliv. Vzhledem k tomu, že návrh může být přijat pouze jednomyslně všemi členskými státy, není zatím úplně zřejmé, jaký bude další postup. Nicméně doposud nebylo oficiálně ani neoficiálně indikováno, že by EK plánovala uvedený návrh vzít zpět.

Dovoluji si tedy požádat Senát o vyslovení předchozího souhlasu s předloženým návrhem, bez čehož by se ČR nemohla kvalifikovaně vyjádřit během jednání v příslušných orgánech EU. Vláda je samozřejmě připravena si předchozí souhlas Parlamentu ČR vyžádat znovu, pokud by předpis v budoucnu doznal zásadních změn. To tady zmiňuji s ohledem na obsah navrhovaného doprovodného usnesení, aby byl záměr vlády zřejmý.

Děkuji vám za pozornost a prosím vás o podporu tohoto návrhu.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane ministře. Návrh projednal VEU. Zpravodajem je senátor Zdeněk Besta. Usnesení má č. 385/1 a 385/2.

Senátor Zdeněk Besta: Dobré dopoledne, vážený pane místopředsedo, vážené kolegyně, kolegové. Skutečně je to nařízení EP a Rady o statutu evropské nadace, kterým se zavádí v oblasti práva EU jednotná nadnárodní právní forma nadace, jež bude existovat paralelně vedle národních nadací. To znamená, jak tady bylo řečeno, že to neharmonizuje náš právní řád, do něho ani nezasahuje.

Statut evropské nadace by měl zajistit lepší postavení nadací při prosazování a podpoře veřejně prospěšného účelu v rámci EU, měl by odstranit překážky, které brání přeshraniční spolupráci, zejména v oblasti výzkumu, zdravotnictví, kultury apod.

Na rozdíl od národních obchodních společností, pro něž dnes na evropské úrovni existuje kromě nadnárodních forem společností i řada jiných nástrojů a směrnic, kterými mohou řešit případné překážky, v rámci přeshraničních aktivit nadace takové nástroje dosud nemají, nejsou tedy schopny účinně řešit překážky vzniklé při jejich přeshraničních aktivitách. Jinými slovy – jejich svoboda usazování, svoboda volného pohybu, kapitálu je v praxi značně omezena.

Obsahem jednotlivých kapitol, je zhruba 8 těch kapitol, ne zhruba, ale je 9 kapitol, kde má toto nařízení jednak obecné ustanovení, metody založení evropské nadace, organizace evropské nadace, sídlo a přemístění sídla, zapojení zaměstnanců do činnosti nadace, zrušení evropské nadace, dohled členských států, daňový režim (ale ten daňový režim, který měl uvést to, že s dárci a

příjemci evropské dotace by se mělo zacházet stejným způsobem, tak tato kapitola po jednání Výboru stálých zástupců v červnu 2014 byla z nařízení vyjmuta). Samozřejmě, kapitola 9 je "obecná závěrečná ustanovení".

Ta geneze už tu byla řečena, že tímto jsme se zabývali už 12. července 2012, kdy jsme požádali vládu, aby si vyžádala předchozí souhlas, pokud dojde k posunu v této záležitosti.

Od té doby změny byly provedeny pracovními orgány Rady v textu návrhu nařízení, ale nedostávají se do rozporu s rámcovou pozicí vlády, s níž Senát tenkrát neměl ani teď výhrady.

Mezi významnější změny můžeme uvést, že v souladu s pozicí vlády byla vypuštěna ustanovení o daňovém režimu evropských nadací, jak jsem říkal, z kapitoly 8. Měnila se specifikace obecné prospěšnosti nadací, která je dána výčtem typických účelů, k nimž mohou tyto nadace přispívat. Byla doplněna ustanovením výlučně vylučujícím, aby se některé specifické právnické osoby v jednotlivých státech staly evropskými nadacemi. Měnila se, a to ještě není dořešeno, i požadovaná výše nadačního jmění z původních 25 tisíc eur až 75 tisíc eur – je nový aktuální návrh 20 tisíc eur. Taktéž se upravovala otázka zapojení zaměstnanců nadace do jejího řízení, konkretizovala se role orgánů členských států, např. u rejstříkových soudů apod., při registraci nadací.

Tak, jak jsem řekl, nevyjasněna zůstává především otázka minimální výše nadačního jmění a daňové otázky. Nařízení nemá dopad na státní rozpočet ČR, resp. ten dopad nebyl identifikován. Samozřejmě, že některé dopady toto nařízení má. Protože statut evropské nadace by měl zajistit lepší postavení nadací při prosazování a podpoře veřejně prospěšného účelu v rámci EU, odstranit překážky, které brání přeshraniční spolupráci (zejména v oblasti výzkumu, zdravotnictví, kultury), a snížit náklady a právní nejistoty. Navíc nový statut díky svému evropskému rozměru by měl nadacím zajistit určitou formu reklamy, zvýšit jejich atraktivitu a přitáhnout více zdrojů financování.

Tímto návrhem nebo žádostí vlády o vyslovení předchozího souhlasu jsme se zabývali na dnešní schůzi v VEU. Na doporučení, že vyslovíme souhlas, nebo navrhneme plénu vyslovit souhlas s tímto nařízením, avšak upozornujeme vládu, že tento souhlas vychází z předpokladu, že návrh již nedozná změn, které by měly vliv na pozici ČR, o čemž tady bylo i hovořeno.

V návaznosti na to tam uvádíme, že pokud by se obsah dokumentu ještě výrazněji změnil, zejména pokud by se dostával do rozporu se současnou rámcovou pozicí vlády, měla by tato vláda požádat o udělení souhlasu znova.

Navrhujeme 2 usnesení, jednak vyslovit předchozí souhlas, a pak doprovodné usnesení, které připomíná vládě, že kdyby byl návrh před konečným rozhodnutím Rady významně pozměněn, nebo se dostal do rozporu s rámcovou pozicí vlády, nebo rozšířen o další otázky, o kterých nebylo v předchozích jednáních hovořeno, aby předložila Senátu nový návrh na vyslovení předchozího souhlasu, a přiložila k němu aktuální znění.

Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Já také děkuji, posadte se ke stolku zpravodajů. Já otevírám obecnou rozpravu. Do obecné rozpravy se nikdo nehlásí, tak ji končím. Nepředpokládám reakci pana ministra nebo pana zpravodaje. Máme jediný návrh na hlasování, a to je dát předchozí souhlas s návrhem nařízení EP atd. o nadacích. Takže znělka a budeme hlasovat. (z pléna – "Jsou 2 usnesení.") Já vím. To druhé je doprovodné usnesení, které nám ještě kolega zpravodaj potom bude specifikovat.

Takže nejprve hlasujeme o předchozím souhlasu a potom o doprovodném usnesení, takže to budou 2 hlasování.

Zahajuji hlasování, kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 9 ukončeno. Registrováno 69, kvorum 35, pro 62, proti nikdo. Návrh byl schválen.

Nyní budeme hlasovat o návrhu usnesení Senátu PČR, tzv. doprovodné, které máte všichni k dispozici na zadní straně tisku.

Zahajuji hlasování, kdo je pro, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 10 ukončeno. Registrováno 69, kvorum 35, pro 63, proti nikdo. Návrh schválen.

Končím projednávání tohoto bodu.

Dalším bodem je

5.

Návrh senátního návrhu zákona senátora Františka Bublana a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností a o změně některých zákonů (zákon o církvích a náboženských společnostech), ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 330)

Máme to jako tisk č. 330. Jde o 2. čtení.

Tento návrh uvede navrhovatel, pan senátor František Bublan.

Senátor František Bublan: Děkuji, pane předsedající. Vážené kolegyně, vážení kolegové. Dovolte mi už jenom stručně připomenout podstatu novely zákony o církvích a náboženských společnostech. Ta by měla navazovat na zákon č. 428/2012 Sb., to je zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi.

Jde zde především o zakotvení požadavků transparentnosti hospodaření u registrované církve, které je na základě zákona poskytována finanční náhrada.

Iniciátorem této novely byla dohoda mezi církvemi a zástupci koaličních stran ČSSD a ANO, ze dne 7. února 2014, podle které a teď budu citovat: "Církev souhlasí s tím, aby jejich pravidelné účetní závěrky a výroční zprávy, které zasílají na Ministerstvo kultury, byly veřejně dostupné. Souhlasí se změnou zákona číslo 3/2002 Sb., o církvích a náboženských společnostech. Potvrzují, že byla učiněna dohoda, že budou iniciovat a podporovat změnu tohoto zákona.

Dále souhlasí, že výroční zprávy církví budou doplněny s informací o výši prostředků plánovaných pro zajištění veřejných služeb." Konec citace.

Výroční zprávy podle tohoto návrhu nebudou mít charakter a podobu výroční zprávy podle zákona o účetnictví. Jde o specifický institut, s názvem Výroční zpráva o hospodaření; a jejich rozsah by měl být srovnatelný s výročními zprávami neziskových organizací, nadací a ústavů. Tolik stručný obsah té novely.

Dovolte mi z tohoto místa poděkovat za velmi plodné a otevřené projednávání tohoto tisku v ústavně-právním výboru, ve výboru pro vzdělávání, vědu, kulturu a lidská práva a petice a rovněž tak za několik mimoparlamentních konzultací; a v neposlední řadě za odborná stanoviska legislativního odboru Senátu. A ze všech těchto pramenů je zřejmé, že i když se zdá novela jakkoliv

jednoduchá, tak její aplikace zase tak jednoduchá není. A bude asi zapotřebí hledat trochu lepší řešení. K tomu bych se potom vyjádřil v obecné rozpravě. Zatím děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Tento návrh – jako garanční – projednal ÚPV a zpravodajem je pan senátor Miroslav Antl a usnesení má č. 330/1. Pane senátore, máte slovo.

Senátor Miroslav Antl: Děkuji za slovo. Vážený pane předsedající, vážené dámy senátorky, vážení páni senátoři. Pan předseda výboru František Bublan tady řekl vše, takže jsem se celou noc připravoval zbytečně. Tak vám řeknu aspoň pár poznámek k legislativnímu procesu. Tento tisk nám byl předložen 26. 8. 2014. Organizační výbor svým 200. usnesením z 39. schůze konané téhož dne, určil zpravodajem pro první čtení mne, tedy senátora Miroslava Antla. Senát tento tisk projednal dne 1. 10. 2014 na své 25. schůzi a svým usnesením č. 599 přikázal k projednání našemu výboru, coby garančnímu. Lhůta projednání ve výborech nám skončila dnem 30. 11. 2014, takže jsme stihli, jak už jsem řekl, pan předseda František Bublan, tady řekl obsahově vše. Ale on se vyjádřil i k té problematice, kterou my jsme řešili v rámci ÚPV. A i já jemu, jako zástupci předkladatelů, děkuji za vstřícnost, protože my jsme se shodli na tom, že je potřeba ten návrh dopracovat tak, abychom neposílali do dolní komory českého parlamentu něco, co není legislativně a obsahově precizní.

Protože jednací řád nezná v této fázi projednávání senátního návrhu možnost vrátit k dopracování předkladatelům, tak jsme se shodli na tom, že by bylo vhodné zvolit lhůtu, ve které by předkladatelé, resp. navrhovatelé, vlastně ten svůj návrh precizovali a doplnili tak, aby mohl projít plénem Senátu Parlamentu České republiky.

Já tedy vlastně řeknu jen, konstatuji naše čtvrté usnesení, tedy čtvrté usnesení ÚPV Senátu Parlamentu České republiky. K tomuto senátnímu tisku číslo 330, kde náš výbor, pod římskou jedna, doporučuje Senátu Parlamentu České republiky odročit projednávání návrh senátního návrhu zákona o 90 dnů. Římská dva určuje mne, tedy senátora Miroslava Antla, aby se stal zpravodajem a pod římskou tři, téhož, tedy zase mne co by předsedu výboru, aby o tomto usnesení spravil předsedu horní komory českého Parlamentu, což jsem učinil. Děkuji za pozornost.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Posadte se ke stolku zpravodajů. Dalším výborem byl VVVK. Nepřijal žádné usnesení, záznam má číslo 330/2 a zpravodajem je pan senátor Václav Homolka. Máte slovo.

Senátor Václav Homolka: Vážený pane předsedající, pane místopředsedo, kolegyně, kolegové. Rád bych vás seznámil se záznamem našeho výboru. Je to záznam číslo 1/14, z 2. schůze konané 26. listopadu. K předmětnému návrhu senátního návrhu zákona. Výbor po úvodním slovu předsedy výboru senátora Jaromíra Jermáře, po odůvodnění senátního návrhu zákona zástupcem navrhovatelů, senátorem Zdeňkem Berkou, po zpravodajské zprávě senátora Václava Homolky a po rozpravě.

Za prvé. Nepřijal žádné usnesení, když při hlasování o návrhu usnesení zamítnout, byli z osmi přítomných senátorů, čtyři senátoři pro, tři senátoři proti a jeden se zdržel. A při hlasování o návrhu usnesení odročit rovněž čtyři senátoři pro, tři proti a jeden se zdržel. Takže návrh usnesení nebyl přijat.

Za druhé. Určuje zpravodajem výboru pro projednání senátního tisku číslo 330 na schůzi Senátu Parlamentu senátora Václava Homolku a nakonec jenom doplním informaci, že jsem se jako senátor ztotožnil s usnesením ÚPV odročit. Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Otvírám obecnou rozpravu. Pan senátor Jiří Oberfalzer.

Senátor Jiří Oberfalzer: Pane předsedající, vážené kolegyně, kolegové. Já nebudu opakovat úplně vše, co jsem zde řekl při prvním čtení ani vše, co jsem zmínil při projednávání na výboru. Přesto si myslím, že je třeba, aby zde zaznělo, že tento návrh zákona je zcela nadbytečný, k ničemu dobrému neposlouží, maximálně zjistíme, kolik církve dávají na dobročinnost. Ale možná, že to ani nezjistíme, protože tyto činnosti církve zajišťují prostřednictvím samostatných subjektů, čili to nejsou ony.

Není úplně jasné, co s takovým závěrem učiníme. Jestli z něj uděláme nějaký obušek na církve, že dávají málo, nebo je pochválíme, že dávají moc. Která instituce to učiní, na které nástěnce tuto informaci vyvěsíme, zkrátka je to od základu naprostý nesmysl. Myslím si, že je zbytečné dávat dalších 90 dní kolegům a zatěžkávat je prací, která je sama o sobě naprosto zbytečná. A proto si dovolím navrhnout zamítnutí tohoto návrhu zákona. A chtěl bych učinit ještě jednu poznámku.

Já si myslím, že jednou vážnou nemocí, kterou trpí naše společnost, je právě hluboká absence její širší duchovní úrovně. Neříkám, že takovou úroveň zajišťují pouze církve. Jsem si vědom, jak malé procento obyvatel je přímo v církvích registrováno. Ale myslím si, že dělat kroky, byť jsou tedy neškodné, bezzubé a zbytečné, které budou dále rozeštvávat společnost a povzbuzovat její averzi vůči společností náboženským, církvím, případně víře, to samozřejmě pouze implicitně, že to je zcela nebezpečné, škodlivé, a že by bylo spíše zajímavé, kdyby se tento institut zabýval tím, jak by duchovní a mravní úroveň naší společnosti prospěl. Než aby jí motivoval k dalšímu odvracení od duchovních institucí, které jsou legitimní, regulérní a jsou důležitou součástí každé vyspělé západoevropské společnosti. A já bych byl rád, aby to platilo i o České republice. Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Slovo má pan senátor František Bublan.

Senátor František Bublan: Děkuji za slovo, pane předsedající. Já nejdříve k tomu, co říkal můj předřečník. Když jsem viděl návrh tohoto zákona, tak jsem ho určitě nevnímal, jako něco, co by mělo společnost rozeštvávat. První myšlenka byla na transparentnost. Domníval jsem se, že i samotné církve jako chtěly, aby opodstatnily svoje finanční nároky, tak chtěly, vůči veřejnosti být otevřenější a sdělit, jak vlastně bude s penězi naloženo. Takže nevidím v tom nic, co by církve mohlo poškozovat.

Naopak, bude tam taková větší sepjatost mezi církvemi a ostatní, bohužel u nás ateistickou, většinovou veřejností. Ale církve se nechtějí vyčleňovat z naší společnosti. O tom svědčí to, že dělají spoustu aktivit v sociální oblasti, ve vzdělávací oblasti a podobně. Takže určitě by tento institut nebyl škodlivý. Jde jenom o to skutečně najít správnou formu.

Dovolte mi dvě takové zásadní poznámky.

První poznámka se týká práva jako takového. Protože konfesní právo je velmi komplikovaným právním oborem a mísí se v něm jak právní předpisy ČR, např. zákon o církvích a účetnictví, tak vnitrocírkevní normy. To je tak zvané kanonické právo. Základním problémem zejména u katolické církve je vztah mezi církví jako celku a jednotlivými právními osobami. Těmi osobami jsou především diecéze, potom jsou to jednotlivé kláštery nebo řeholní kongregace, jsou to školy, farnosti; a také jsou to charity, a těch je asi kolem dvou set.

Mezi těmito jednotlivými subjekty není rovný přístup k financím. Víme, že třeba olomoucká diecéze je velmi bohatá, zasahuje svým majetkem do sousedních diecézí, třeba do brněnské nebo do hradecké. Víme, že nová diecéze ostravská z dějinného pohledu neměla takové majetky, takže také tam budou určité problémy. Řeholní kongregace, např. premonstráti, to je řád, který byl založen doslova na tom, že podnikal, že vlastnil lesy, rybníky, polnosti a výdělky z těchto nemovitostí byly používány na vzdělávání a na činnost řádu. Na rozdíl od nich třeba salesiáni, to je řád, který se zabývá péčí o mládež a o děti, nikdy žádné majetky neměl. A také nemá a většinou žije z toho, co získá z různých grantů nebo evropských projektů, z příspěvků ministerstva školství nebo dokonce práce a sociálních věcí, z příspěvků obcí a krajů. Takže je tam velká nerovnost. Stejně tak u charit je to velmi různé a většinou zase ty charity jsou navázány na diecéze. Na základě této rozdílnosti a také dle mediálního vyjádření biskupské konference byla učiněna vnitrokatolická smlouva mezi diecézemi a dalšími subjekty o způsobu rozdělení prostředků, vyplácených státem římskokatolické církvi jako paušální náhradu za nevydaný majetek. Byl také stanoven klíč na rozdělení mezi diecéze a jednotlivé subjekty a ustanoven tzv. Fond solidarity. Ta solidarita je mezi jednotlivými církevními subjekty. Takže to jenom abychom viděli, jak to asi bude konkrétně v největší církvi u nás fungovat.

A teď k těm výročním zprávám. V současné době zákon o církvích stanoví tři druhy zpráv, které jsou církve povinny zveřejňovat. První je zpráva o výkonu zvláštních práv. Tam se uvádí kolik dětí je evidováno při výuce náboženství, jak je vykonávána duchovenská činnost v armádě, ve věznicích, kolik bylo uděláno obřadů, kolik bylo zřízeno a provozováno církevních škol atd. To je ten známý § 7 a jeho třetí odstavec.

Potom jsou výroční zprávy a to se týká těch menších církví, které nejsou nositeli těch zvláštních práv, a ty v podstatě usilují o registraci, takže ty si musejí podrobně popisovat svoji činnost. To se v podstatě této záležitosti restitucí netýká.

Třetí druh zprávy, to jsou výroční zprávy, které musí pravidelně zveřejňovat účelová zařízení církví, o nichž jsem mluvil. To znamená, to jsou charity, diakonie a další a to se v podstatě děje včetně účetní závěrky.

Náš návrh by v podstatě přidal čtvrtý typ zprávy, která se asi nejvíce blíží k té zprávě účelového zařízení, ale týká se církve jako celku. A v tom je ten problém. To už jsme zde i slyšeli, říkal to můj předřečník, já to mohu jenom zopakovat. Ano, církev jako celek takovou výroční zprávu udělat nemůže, protože ona na to má svoje účelová zařízení. Církev jsou registrovány v rejstříku církví a náboženských společností na ministerstvu kultury. A nemají dle výpisu z tohoto rejstříku v kolonce "předmět obecné prospěšné činnosti" vůbec žádný záznam, protože oni tu činnost jakoby nemají ve své působnosti. Na to mají zřízeny jednotlivé subjekty, které mají právní subjektivitu. Tyto osoby samozřejmě mohou mít svoje příjmy z nemovitostí nebo z nějaké výdělečné činnosti, většinou charity a diakonie dostávají příspěvky od krajů, od obcí a v budoucnu by mohly dostávat třeba z toho fondu solidarity. Ale připomínám,

zatím se tak neděje, protože zatím zvláště ty diakonie a charity jsou financovány v podstatě jakoby z veřejných prostředků.

Na základě těchto dvou poznámek se domnívám, že pokud chceme naplnit smlouvu, kterou jsem citoval v úvodní zprávě, a chceme být iniciátorem této dohody mezi církvemi a politickými subjekty, které se toho zúčastnily, je zapotřebí najít vhodnější formu pro změnu zákona o církvích a já bych se z tohoto důvodu přimlouval za odročení na 90 dnů. Věřím, že to bude doba, kdy bychom našli nejenom vhodnější podobu, ale také, že bychom našli shodu s církvemi, aby jim to nepřipadalo, jako že se jim chce někdo za něco mstít. V žádném případě. Ale že je to taková nějaká společná vůle na nejenom větší transparentnost, ale na větší soulad mezi církvemi a ostatní společností. Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji. Dále se přihlásil senátor Jiří Oberfalzer.

Senátor Jiří Oberfalzer: Děkuji. Nechci tady iniciovat žádnou další rozsáhlou debatu jenom proto, že zde byly zmíněny některé věci, které se opakují. Znovu bych chtěl připomenout, že zákon o vyrovnání s církvemi není žádný dotační program církví. Je to kompenzace za majetek, který nemohl být vydán.

Tato kompenzace nemůže být spojována s žádnými povinnostmi. Ani taxativně ani žádným jiným způsobem. Dávat zde do souvislosti, že církve dostávají od státu nějaké větší množství prostředků, to nejsou prostředky na jejich činnost. Jak si s nimi naloží, je jejich vlastní právo a jejich soukromá či kolektivní pravomoc a vůle. Čili tady ta souvislost, prosím, kdyby mohla být vypuštěna z veškeré další argumentace, protože to spolu nesouvisí nijak.

Majetek, který byl ukraden a vrácen jenom zčásti, je dorovnáván finančně. A není v tom zákoně o vyrovnání ani jedna zmínka o tom, čím je podvázána finanční částka kompenzace a na jaké účely má být určena. Proto nemáme právo to kontrolovat. Takto, prosím, jenom věcná nebo faktická poznámka.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, slovo má pan senátor Petr Šilar.

Senátor Petr Šilar: Já se omlouvám, pane předsedající, že si беру s sebou notebook, protože to nemáme v tištěné podobě, ale chtěl bych zde přečíst k tomuto návrhu zákona stanovisko expertní komise církví a náboženských společností k návrhu zákona, kterým se mění zákon o církvích a církevních společnostech.

Po projednání na minulém Senátu jsem se obrátil samozřejmě na představitele ekumenické rady církví i na biskupskou konferenci, dostal jsem toto stanovisko, které je oficiální stanovisko obou institucí.

V úterý 26. srpna 2014 zaslala 1. místopředsedkyně Senátu Alena Gajdůšková představitelům expertní komise církví návrh senátního návrhu zákona (dále jen "návrh"), kterým se mění zákon č. 3/2002 Sb., o svobodě náboženského vyznání a postavení církví a náboženských společností, a o změně některých zákonů. Návrh má podle slov senátorky Gajdůškové odrážet dohodu učiněnou při jednání mezi představiteli politických stran a církví a náboženských společností.

Cituji: Návrh byl připraven bez projednání se zástupci církví a náboženských společností. Byl předložen 26. srpna 2014 senátory Františkem Bublanem, Alenou Gajdůškovou a 23 dalšími k projednání Senátu. Senát jej

projednával jako senátní tisk č. 330. Lze tedy shrnout, že návrh je v praxi téměř neaplikovatelný a neuskutečnitelný, nereflektuje dohodu učiněnou mezi zástupci politických stran a experty církví.

Z toho důvodu, a mohl bych pokračovat v obecných výhradách, které tady zazněly, dovolím si předložit velice stručně návrh, abychom tento návrh zákona zamítli.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: To je opakování návrhu, ale to nevadí. Senátor Jaroslav Kubera.

Senátor Jaroslav Kubera: Dobrý den, kolegyně, kolegové. Já, protože jsem z Boží vůle ateista, tak nemůžu být nikým obviňován, že bych tady chtěl nebo nechtěl nahrávat církvím.

Mě ale zaujalo a rozšířil bych to, protože jsem zjistil, že jsou rozdíly nejen v majetku jednotlivých diecézí, pane senátore, prostřednictvím předsedajícího, ale dokonce i rozdíly v majetku občanů nebo rozdíly v majetku politických stran, protože třeba předsedající strany může hlasovat pro snížení platů poslanců, protože on svým poslancům může snadno dorovnat do libovolné výše 26 nebo kolik si řeknou, ale jiné strany to nemůžou. Takže bychom to měli rozšířit. Ale ten důvod je úplně jiný, ten vůbec nesouvisí s církvemi, ten souvisí s tím, že jsou tady síly, které za každou cenu chtějí regulovat, regulovat, regulovat.

Jen tak mimochodem, před chvílí jste zamítli, aby nám prezident přišel vysvětlit, proč chce vyhladovět Senát, což je proti těm sprostým slovům problém asi 1000x vážnější. V civilizované zemi by obě komory společně zasedaly a hledaly řešení, když tady pan prezident stál, tak říkal, jak je Senát tady důležitý, že tady je pojistkou. Pak na mítinku, kde se chce zalíbit lidem, tak začne vykřikovat, že Senát je třeba nechat vyhladovět, takže mu nedáme žádné peníze. Kdyby se podobně chovala Sněmovna, tak ho také může nechat vyhladovět a nedat mu žádné peníze, nebude mít ani na jitrnice, natož na slivovici. Ale to není to podstatné. To podstatné je, že nám tady demokracie uniká a svoboda po prsty, a my si toho vůbec nevšímáme. Až si toho začnete všimnat, tak už bude pozdě. Bude pozdě. Když jsme teď projednávali v ÚPV, tak se tam objevily věci, které vám připadají velmi dobré, jak budeme kartami platit bezhotovostně, úžasně, někde v Norsku nebo kde už zruší hotovost, to je bezvadný, transparentní. Akorát že se už zbavíme poslední svobody, protože ti loupežníci budou vědět o všem, co, kdo, kde a proč nakupuje. Já jsem se ptal paní náměstkyně, zda jí bude milé, když celá republika bude vědět, jaká nakupuje tanga, nebo když se na výpisu z účtu objeví prstýnek a manželka řekne: Komu jsi ten prstýnek kupoval? Já jsem si nevšimla, že bys ho kupoval mne.

Takže já k tomu přistoupím velmi pragmaticky. Budeme žít i bez tohoto zákona? Je ten zákon nezbytný? Potřebných zákonů tady máme tisíce, dokonce jsem slyšel, že budeme hodnoceni podle rychlosti, jakou budeme přijímat zákony, aby to běželo. Vy dobře víte, co z Parlamentu vypadává za nesmysly, že česká legislativa už neumožňuje normální žití. Ani obcím, ani občanům! Jsme zregulovaní, už nevíme, kam máme běžet, proč tam máme běžet, máme tisíce... Dnes jsem se dokonce dočetl, že budeme mít nějaký Úřad pro veřejnou správu, úžasný, který bude databáze všechny spojovat, ale současně katastrálním úřadům hrozí pokuta, protože EU konstatovala, že z dotací se nám ty registry neosvědčily – zkoušely tam jednoho přihlášeného trvale a už byl špatně logicky, protože velké databáze fungují logicky jenom několik vteřin, než do nich dá někdo něco špatně. My se od toho nechceme oprostit, nechceme si ten život

zjednodušit, aby se normálně dalo žít. Blbostí nám tady zabírají média celé týdny, úplné ptákoviny, ale vážné věci nám tak unikají, jakoby se nic nedělo. Jakoby to bylo v pořádku.

Já se připojuji k těm, kteří říkají "zamítnout", protože bez toho zákona budeme žít stejně špatně, jako jsme žili doposud.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, nikdo další se nehlásí. Končím obecnou rozpravu. Ptám se pana navrhovatele, zda se chce vyjádřit. Pan senátor Bublan nechce. Zpravodaj? Pan senátor Antl chce, takže máte slovo.

Senátor Miroslav Antl: Děkuji, vážený pane předsedající, i za slovo. V tuto chvíli konstatuji, že vystoupili 4 senátoři, z toho jeden 2x. Zazněly procesní návrhy na zamítnutí. Je tady výborový návrh na odročení o 90 dnů, podle § 130, odst. 2 jednacího řádu Senátu má přednost návrh na zamítnutí. Doporučuji, abychom hlasovali nejdříve o něm a pak o tom výborovém z ÚPV, to znamená návrh na odročení o 90 dnů.

Děkuji.

1. místopředseda Senátu Přemysl Sobotka: Děkuji, pane senátor Homolka jako další zpravodaj se chce vyjádřit? Nechce. Takže po znělce budeme hlasovat nejprve o zamítnutí a pak uvidíme.

Budeme hlasovat o návrhu zamítnout tento návrh zákona. Zahajují hlasování. Kdo je pro zamítnutí, tlačítko ANO a zvedne ruku. Kdo je proti zamítnutí, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 11 ukončeno. Registrováno 68, kворum 35, pro 29, proti 31. Návrh byl zamítnut.

Nyní budeme hlasovat o návrhu odročit, a to o 90 dnů, ale bude ten bod zařazen na následující schůzi, aby bylo jasné, že to může být třeba 95 nebo něco, ale minimum odročení je 90 dnů. Takže o tom zahajují hlasování. Kdo je pro, tlačítko ANO. Kdo je proti, tlačítko NE a zvedne ruku.

Hlasování č. 12 ukončeno. Registrováno 70, kворum 36, pro 41, proti 5. Návrh byl schválen.

Tím končím projednávání tohoto bodu. My se tady vystřídáme.

Další část schůze řídila místopředsedkyně Senátu Miluše Horská.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Dobré poledne i ode mě. Následujícím bodem je

6.

Návrh senátního návrhu zákona senátora Zdeňka Škromacha a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti (exekuční řád) a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (senátní tisk č. 331)

Tento návrh senátního návrhu zákona uvede navrhovatel, senátor Zdeněk Škromach. Prosím, pane kolego, máte slovo.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Vážená paní předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři. Dovolte, abych uvedl návrh zákona, který předložila skupina senátorů, a to sice zákona č. 120/2001 Sb., zákona o soudních exekutorech a exekuční činnosti, tzv. exekuční řád, a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Máte tento návrh pod č. 331.

Předkládaný návrh zavádí místní příslušnost na úrovni obvodů jednotlivých soudních krajů a navrhuje upravit pravidla místní příslušnosti exekutorů tak, aby jednak respektovala postavení exekutorů jako konkurujících si podnikatelů, ale respektovala i skutečnost, že na exekutora byl státem přenesen výkon státní moci.

Asi budu muset hovořit silnějším hlasem, abych přehlušil zprava se šířící hluk.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já prosím o klid, děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Negativa současného stavu: Zvyšují se náklady na exekuci samotnou. V současném systému dochází k nezdravému, mnohonásobnému zadlužování občanů. Výsledkem je maximalizace výnosů, což vede k umělému navyšování mnohdy ne úplně adekvátních nákladů exekuce a dále k živelnému vytváření jakýchkoli pohledávek, kdy se vymáhá pohledávka nikoli pro jistinu samotnou, ale pro její příslušenství a náklady nalézajícího a exekučního řízení.

System půjček a prodej pohledávek profituje z celostátního působení exekutorských úřadů. V praxi nedochází k soutěžení exekutorských úřadů na základě jejich kvalit, nýbrž na základě různých zvýhodnění z odměn za pohledávky. Volná ruka trhu selhává a vznikají velké monopolní úřady.

O dopadech obchodu s pohledávkami hovoří i některé zprávy BIS.

Exekutor se pro povinného může stát prakticky nedostupným, neboť jeho kancelář může být stovky kilometrů daleko a dochází k umělému navyšování nákladů spojených s řízením. Proto soudní exekutor je podle zákona úřední osobou, tedy orgánem veřejné moci, které exekuční a další činnosti pověřil stát zákonem. Stát přenesl část své moci, tedy prostředky způsobilé zajistit vymožení nesplněné povinnosti, právě na tyto osoby. Přičemž při výkonu státní moci je obvyklé, aby orgány nebo osoby, které tuto vykonávají, byly určeny pravidly pro místní příslušnost. Takové uspořádání vychází též z čl. 38 Listiny základních práv a svobod, kde se hovoří, že nikomu nesmí být odňata, pardon, omlouvám se – nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci. Příslušnost soudu i soudce stanoví zákon. Obdobně by to mělo být i u exekutorů.

Toto pravidlo je respektováno nejen v řízení nalézacím, ale i v řízení vykonávacím, kdy zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, určuje, který soud je místně příslušným v konkrétní exekuční věci.

Dle oficiálního vyjádření Exekutorské komory ČR místní příslušnost exekutorů funguje ve většině členských zemí EU, výjimkou jsou pouze, a to zdůrazňuji, ČR, Slovensko, Albánie a Nizozemí. Přičemž na Slovensku, Slovenská komora exekutorů v loňském roce požádala Ministerstvo spravedlnosti o návrh na zavedení krajské místní příslušnosti.

Možná jenom pro zajímavost, že pro zavedení místní příslušnosti se v ČR vyjádřila jak Exekutorská komora ČR, tak Notářská komora ČR, Soudcovská unie, Člověk v tísni, Sdružení podnikatelů a živnostníků ČR a další organizace a další subjekty.

Předkládaný návrh je v souladu s vládním prohlášením, bod 9.5 koaliční smlouvy. K principu zavedení místní příslušnosti exekutorů byl Senát nakloněn již

v minulosti, kdy např. 18. července 2012 přijal v rámci projednávání návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, byl to tenkrát senátní tisk č. 375, v 8. funkčním období (pozměňovací návrhy), s nimiž vrátil návrh zákona zpět Poslanecké sněmovně. Mezi těmito pozměňovacími návrhy Senátu byl i bod 17., který měnil dosavadní § 20 a nově normoval, že místně příslušným exekutorem je exekutor se sídlem v obvodu exekučního soudu. Dále pak, že nepůsobil v obvodu exekučního soudu žádný exekutor, nebo je-li tento z provedení exekuce vyloučen, pak je místně příslušným k vedení exekuce exekutor se sídlem v obvodu krajského soudu, do jehož obvodu patří obvod exekučního soudu. Poslanecká sněmovna však na svém znění setrvala, a proto k zavedení místní příslušnosti nedošlo.

Systém vymáhání všemi exekutory na celém území státu splnil svou historickou úlohu v počátečním rozběhovém období. Bylo to období, kdy nikdo nikomu neplatil a kdy to hlavně řešilo vztahy mezi firmami, které si řešily své závazky.

Vznikem této profese došlo k jasně vyslanému vzkazu, že dluhy se musí platit. Zavedením teritoriality v současné chvíli dojde k omezení negativních prvků v systému, v současné době jsou exekutorské úřady nezdravě závislé na dodavatelích exekucí, což je mnohdy svázáno i s některými ne úplně pozitivními jevy.

Princip teritoriality by též znamenal snížení počtu součinných dotazů, pokud by se exekuce soustředily proti jednomu povinnému u jednoho či dvou místně příslušných exekutorů.

Chci tady jenom říct, že jsem samozřejmě zaznamenal některé návrhy, které hovořily o tom, zda má být prostředí zachováno jako tržní, nebo jestli se má přistoupit k registru pohledávek v rámci teritoriality a v zásadě k jakémusi automatu v přidělování těchto pohledávek.

Tady je potřeba zdůraznit jednu věc, že předkladatelé si nekladli za to změnit celý systém exekucí, což očekáváme od vlády a hlavně od ministryně spravedlnosti a Ministerstva spravedlnosti, které by mělo takový návrh předložit. V Poslanecké sněmovně k této věci, problematiky exekucí a exekutorů, vznikla dokonce komise. Ale bohužel, já historicky mám zkušenosti takové, že chci-li problém neřešit nebo chci-li jej oddálit, tak založím komisi. Chci-li problém neřešit nebo chci-li, aby návrh, který je předložen, neprošel, začnu hovořit o komplexním návrhu a o tom, že je potřeba k tomu vytvořit podmínky a předložit co možná nejkomplexnější návrh s různými pozměňovkami, které samozřejmě potom nebudou průchodné pro každého jednotlivého poslance nebo senátora.

Proto jsme volili formu jedné změny, která by měla, pokud bude schválena a povede k zlepšení a zkvalitnění oblasti exekucí a určitě bude ve prospěch občanů ČR, tak přikročit k diskusi i např. o tom automatickém přidělování, což já osobně považuji za správné a myslím si, že by to tak být mělo. Ale nejsem si zcela jist, že pokud by tento návrh byl zapracován do tohoto návrhu vč. dalších možných vylepšení celého systému, že projde. Byl bych rád, kdyby těmito postupnými krůčky jsme možná i vyprovokovali vládu a Ministerstvo spravedlnosti k tomu, abychom nemuseli vytvářet parlamentní komise. Víme sami, jaké zázemí expertní máme k dispozici. Že vláda a hlavně ministerstva mají dostatečně komplexní legislativce, kteří jsou schopni takové i široké návrhy připravit. Ale bohužel, už fakticky rok, a v této věci jsme zatím skončili pouze u poslanecké komise.

Já bych byl docela rád, kdybychom jako Senát poslali tento návrh do dalšího jednání. Zaznamenal jsem samozřejmě i návrh ÚPV odročit o 90 dnů – není mi zcela jasné, co bude ÚPV řešit. Pokud šlo o nějaké legislativně-technické věci, bylo možné je zapracovat v rámci pozměňovacího návrhu, ale ten jsem nezaznamenal.

Druhá věc – je potřeba říci, že proces je už tak poměrně dlouhý. Když předloží návrh zákona poslanci, tak je to poměrně rychlé, protože zákon schválí, ten jde do Senátu. Senát tento návrh schválí, nebo ho vrátí zpátky Sněmovně k přepracování. Proces je poměrně rychlý. Pokud jde o Senát, víme, že návrh je složitě i časově náročný, protože tento návrh jsme předkládali už před mnoha týdny. Musel projít znova orgány Senátu, teď jde o návrh, nikoli o schválení zákona. Návrh půjde do Sněmovny, Sněmovna ho projedná, buď k němu přijme nějaké pozměňovací návrhy, nebo nepřijme, buď ho schválí, nebo ho neschválí, když ho schválí, tak ho znova dostaneme my sem do Senátu k projednání ve verzi, kterou schválila Sněmovna, a znova se k tomuto návrhu vyjádřit, znova můžeme předložit příp. i pozměňovací návrhy, a buď ten návrh schválit, nebo jej vrátit do Poslanecké sněmovny znova ke schválení.

Ta cesta je velmi dlouhá. Chceme-li, aby alespoň k 1. 1. nikoliv 2015, ale už 2016, protože letošní rok už končí, ten návrh vůbec byl účinný, tak je nejvyšší čas. Když to odložíme o další 3 měsíce, tak už se dostáváme zase do jara příštího roku. Pak teprve zákon půjde do Sněmovny, a když poslanci a pán Bůh dají, tak ten zákon možná koncem roku bude v Senátu. Nejsem si jist, že ten rok bude úplně ideální, další rok, který nebude fungovat ani tato malá úprava, která se týká regionalizace nebo regionálního působení exekutorů.

Já bych spíš očekával, že tak jednoduchá změna, která je navržena, by prošla např. i ve Sněmovně ve zkrácené lhůtě tak, aby bylo možné přikročit k diskusi právě o těch dalších komplexnějších změnách, které, jak já věřím, navrhne Ministerstvo spravedlnosti a navrhne vláda, ale v nějakém rozumném čase tak, abychom ještě v tomto volebním období mohli v zásadě tyto změny schválit.

Děkuji vám za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane senátore, prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Senátní tisk projednal ÚPV, jako výbor garanční. Zpravodajem výboru je pan senátor Miroslav Antl. Usnesení výboru jste obdrželi jako senátní tisk č. 331/1. Prosím pana senátora, aby nás seznámil se svojí zpravodajskou zprávou. Máte slovo, pane kolego.

Senátor Miroslav Antl: Děkuji, vážený paní předsedající, vážené kolegyně, vážení kolegové. Budu velmi stručný, legislativní proces je stejný jako u předchozího senátního tisku, tak vám ho tady nebudu pracně předčítat. Pokud jde o obsah, pan zástupce předkladatelů vám jej sdělil. Takže já vám spíš řeknu informaci o projednání v rámci schůze ÚPV Senátu PČR, kde jsme velmi diskutovali k tomuto návrhu. Byli tam přítomni exekutoři, zejména pan prezident Exekutorské komory. Exekutoři měli stejný názor jako my všichni v ÚPV, to znamená, návrh je neúplný, říká písm. a), ale neřeší, co dál s tím bude. To znamená, podle mě jde o návrh, který věcně by byl správný, resp. on je to spíš záměr, nechci říci výkřik, ale je to záměr toho, aby byla řešena místní příslušnost. Pak je otázka, zdali bude řešen další mechanismus konkurencí, tedy volným výběrem exekutora, či zda bude přidělovat soud (v tomto případě krajský soud či Městský soud v Praze tzv. kolečkem) či jinak, o tom jsme velmi

diskutovali. Shodli jsme se ovšem na tom a prezident Exekutorské komory nabídl spolupráci předkladatelům s tím, že by bylo dobré návrh skutečně dopsat.

Já k tomu dodávám to, co jsem řekl u předchozího tisku, že bychom neměli propouštět do dolní komory českého Parlamentu něco, co je neúplné, co není precizní a s tím, že víme, že další iniciativy legislativní určitě přijdou.

Jinak bych ještě zareagoval na poznámku pana místopředsedy Senátu, co bude ÚPV řešit. Nic. V momentě, kdy přistoupíte na naše usnesení, resp. na návrh, v tu chvíli ÚPV nebude nic řešit, je to věc předkladatelů. Věc předkladatelů. A předkladatelé ani nevyřešili legislativní připomínku, já jsem ji tady konstatoval minule, tj. 1. 10. tohoto roku, kdy jsem řekl to, co vy máte ve stanovisku Legislativního odboru našeho Senátu, že tam je potřeba ještě opravit nějaké věci v textu.

Předkladatelé asi spoléhali na to, že to udělá ÚPV. Není třeba. Předkladatelé měli 2 měsíce času, aby to udělali oni. Neudělali. Kromě věcných připomínek, které jsem konstatoval a mohl bych je precizovat i třeba v rámci obecné rozpravy, tak vám přečtu 5. usnesení ÚPV Senátu PČR k tomuto senátnímu tisku, který nese č. 331, v němž náš výbor

I. doporučuje Senátu PČR odročit projednávání návrh senátního návrhu zákona o 90 dnů,

II. určuje zpravodajem pro projednání této věci v Senátu PČR senátora Miroslava Antla,

III. téhož, coby předsedu, senátora Miroslava Antla, aby o tomto informoval předsedu horní komory českého Parlamentu.

Toť v tuto chvíli vše, děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane senátore. Prosím, posadte se ke stolku zpravodajů. Já nyní otevírám obecnou rozpravu, do které se jako první hlásí – žádné přednostní právo nevidím – takže slovo má pan senátor Miloš Vystrčil. Máte slovo, pane kolego.

Senátor Miloš Vystrčil: Vážená paní místopředsedkyně, vážená kolegyně, kolegové. Já za sebe musím říci, že ten názor, resp. usnesení ÚPV považuji za rozumné a budu pro něj hlasovat, protože si myslím, že správně posoudili případné dopady novely.

Já se to pokusím jenom stručně zdůvodnit. Mně celá ta novela připomíná jakési hledání třetí cesty. Protože ta situace je taková, že máme oprávněného neboli věřitele, pak máme povinného, většinou dlužníka, mezi nimi je exekutor, který za stát má zařídit, aby věřitel dostal to, co mu ten dlužník dluží. To, že ten exekutor to dělá za stát, je důležité si uvědomit, protože je to tak, že stát by si potom měl určovat podmínky, za jakých to bude probíhat.

O třetí cestě tady mluvím proto, že celé je to o tom, zda jednoznačně budeme preferovat věřitele, nebo zda řekneme, že má být povinný nějakým způsobem chráněn, a když ano, tak jakým.

To, co je obsaženo v návrhu, nečiní ani jedno, ani druhé. Protože povinný chráněn není, neboť konkurence mezi exekutory zůstává, byť je omezena na soudní kraje. Ale já upozorňuji, že místní příslušnost ve smyslu soudních krajů např. znamená, že povinný z Jihlavy může mít exekutora ze Zlína. To je v pořádku, to je 1 soudní kraj, což je 200 kilometrů. To je místní příslušnost skutečně "úžasná".

Další věc, která tam zůstává, je, že oprávněný si vybírá exekutora. Exekutorů pořád v soudním kraji je poměrně hodně a řekneme – kartelové dohody mezi věřiteli a exekutory nadále mohou fungovat a nadále budou

exekutoři, kteří mají od věřitelů slíbeny veškeré zakázky, na některých vydělají, protože dlužníci jsou "bohatí" a mají, jak vracet peníze, a na některých samozřejmě prodělají, protože vědí, že u dlužníka neuspějí a nic nevyberou. A jak víte, tak dneska je to tak, že žádný exekutor díky konkurenci, která je dnes zastavena, si nemůže troufnout říct věřiteli, čili oprávněnému, aby mu dal nějakou zálohu.

To jsou nevýhody současného systému a výhody zároveň.

Je tady volná soutěž, to znamená, že exekutoři se maximálně snaží. Je tady velký tlak na výkon, zároveň je tady maximálně tvrdý přístup, někdy nepřiměřeně tvrdý, vůči povinným. Tím jsou způsobeny různé typy excesů. Další věc, která je tady dneska možná, že jeden povinný, což je většinou dlužník, dluží více osobám. A protože není místní příslušnost, tím pádem má více exekucí od různých exekutorů. Tím pádem on většinou ani neví, komu dluží, kdo to na něm vymáhá, dochází k excesům, které známe. Já nechci povinné bránit. Jenom upozorňuji na nevýhody systému.

Druhá možnost je, že přejdeme k místní příslušnosti, ale potom by to mělo být tak, jak je to ve většině zemí, a to je tak, že místní příslušnost bude skutečně omezena na nějaké rozumné území, řekněme příslušný okres plus sousední okresy, nebo něco podobného. Dle mého názoru by mělo dojít k tomu, že dojde k jakémusi předběžnému určení toho, který exekutor, např. pomocí písmenkové metody nebo jiné, bude předem určeno, u kterého povinného který exekutor bude rozhodovat s tím, že musí být zachováno právo oprávněného si případně exekutora změnit.

Hrozí jiná rizika. Pokud exekutor má jasno, že vždycky dostane práci, tak samozřejmě logicky se přestane snažit vymoci dluh, resp. bude to protahovat. To jsou případy typu, že máme společenství vlastníků, které má na starosti bytový dům, chce požádat o dotaci na zateplení bytového domu a v rámci společenství vlastníků je tam 1 člověk, který je osobou povinnou, a tudíž společenství vlastníků nemá šanci dotaci dostat, protože tam je ta osoba povinná, a to v podmínkách poskytnutí dotace je zakázáno. Pokud exekutor nekoná, celé společenství vlastníků je v tomto okamžiku diskvalifikováno a nemůže o žádné dotace žádat. Ty případy existují a není jich málo. Jednoznačné přidělení exekutora povinnému, např. na základě nějakého písmenkového principu, potom zase také způsobuje nějaká rizika. Je to potřeba potom řešit velmi dobrou možností oprávněného si příp. exekutora vyměnit, což samozřejmě ta místní příslušnost umožňuje, ale je potřeba to dotáhnout do konce, což tento zákon neumožňuje.

Abych se vrátil k tomu, o čem se tady dneska bavíme, já si myslím, že zachování konkurence a zároveň nastolení místní příslušnosti tak, jak je nám v návrhu zákona předloženo, vlastně není ani nastolení místní příslušnosti, ani zachování konkurence, obojí je napůl. Proto si myslím, že by bylo nejlepší, kdyby se těch 25 senátorů, kteří předkládají tento návrh, přece jen ještě zamyslelo a zkusilo nám předložit návrh v nějaké jiné podobě, která bude poměrně jednoznačně dávat nebo směřovat to, jakým směrem a jakým způsobem stát chce zajistit to, aby oprávněný se dočkal od povinného dluhu nebo toho, co mu má být navraceno, ale zároveň, aby to bylo děláno způsobem, který je důstojný. Myslím si, že těch příkladů v jiných zemích je dostatek. Byl bych pro, aby 90 dnů předkladatelé na to, aby to upravili, dostali.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane senátore. Slovo má nyní pan senátor Jiří Dienstbier.

Ministr ČR Jiří Dienstbier: Vážená paní místopředsedkyně, vážené kolegyně a kolegové. Musím říct, že málokdy se mi stane, abych skoro se vším souhlasil, co tady řekne pan kolega Vystrčil. V tomto případě to tak téměř je. Ale začnu z jiné strany.

Byla tady zmíněna koaliční smlouva, na základě které vznikla stávající vláda. Tato smlouva obsahuje závazek, že by mělo dojít k takové úpravě v oblasti exekucí, aby exekutoři nebyli navzájem si konkurujícími podnikateli, ale aby byla zajištěna objektivita, aby exekuční řízení šetřilo práva obou dvou stran, tedy jak oprávněných, tak povinných, aby nadále nebylo výhodné pouze pro vymahače a překupníky, což je stávající stav do značné míry, byť dílčí zlepšení už byla v zákonech provedena. Nicméně zásadní změna je naprosto nezbytná.

Pokud mluvíme o tom, že exekutoři nemají být konkurující si podnikatelé a souvisí to s tím, co tady už také padlo, že to je přenos výkonu státní moci na soukromou osobu, tam ta konkurence není příliš případná, tak pak se to nedá vyřešit jinak než zavedením principu teritoriality.

Princip teritoriality může být na okresní nebo krajské úrovni. Okresní asi řeší problém důsledněji, ale zdůraznil bych, že ani v jednom případě to samo o sobě nestačí. V každém případě princip místní příslušnosti, ať už krajské, nebo okresní, musí být ještě doplněn obdobou rozvrhu, jaký známe od soudů, kdy musí být naprosto objektivizován způsob přidělení exekutora. Věřitel, má-li být šetřena práva obou dvou stran tohoto řízení, nemůže mít zcela na své vůli, aby si vybíral exekutora. Protože pak ten princip šetření práv obou dvou stran nutně podle mého názoru je vyloučen.

Doplnění tohoto návrhu, který teď projednáváme, o jakýsi princip rozvrhu tak, aby si nikdo nevybíral svého exekutora, tak jako si nikdo nemůže volně vybírat svého soudce, je naprosto nezbytný.

Z tohoto hlediska nepochybně potřebujeme určitý čas na projednání návrhu. Já si myslím, že fakticky by ta doba mohla být podstatně kratší než 90 dnů, bez ohledu na to, jak máme upravena pravidla v našem jednacím řádu. Ale já souhlasím s tím, že v této podobě by zákon vůbec nic nevyřešil. Krajská teritorialita vůbec neodstraňuje konkurenci, vůbec neodstraňuje nežádoucí stav, který nyní v oblasti exekucí platí. Je pravda, že ta doba se nám poněkud natahuje. Já chápu tlak na co nejrychlejší přijetí nezbytné právní úpravy. Máme ve stávajícím legislativním plánu takovýto úkol pro Ministerstvo spravedlnosti obsažen. Je pravda, že i mně přijde, že ty průtahy jsou nadále už zcela neodůvodnitelné, je potřeba důsledný návrh předložit. A to návrh, který bude vycházet z vládního prohlášení, resp. z koaliční smlouvy, kde ten princip odstranění konkurence je jasně obsažen.

Nicméně znovu opakuji, že pouze schválení tohoto návrhu by vůbec nic nevyřešilo. Objektivizace výběru exekutora musí být nezbytně do zákona doplněna.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám taky děkuji, pane senátore. Slovo předávám nyní panu senátorovi Miroslavu Donutilovi. Prosím, pane kolego. (Poznámka z pléna – "Donutilovi?")... Nenutilovi, pardon. (Smích.) Když dneska ten výstup byl takový, že jsem si to mohla dovolit splést, omlouvám se.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové. Budu krátký. Požádám vás, abyste senátní návrh tohoto zákona propustili do podrobné rozpravy, kde po dohodě s některými

předkladateli, s některými kolegy z ÚPV a potom i na základě této rozpravy navrhu zkrácení z původní 90denní lhůty na 60 dnů. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane senátore. A vidím, že do rozpravy už se nikdo nehlásí, takže obecnou rozpravu končím a prosím pana navrhovatele, jestli se chce vyjádřit? Děkuji.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Vážená paní předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři. Přinejmenším budu rád, když tato iniciativa rozhybe i některé vládní činitele, k tomu, že se začnou problematikou exekucí zabývat a jsem rád, že pan ministr Dienstbier se k tomu takto vyjádřil, a že budou tlačit na příslušné ministry, kteří zodpovídají ve vládě za plnění koaličního potenciálu. Já musím říci, že mezi navrhovateli jsou i členové ÚPV, takže mě trošku překvapuje, že tedy na výboru nepředložili, pokud výbor tyto návrhy měl legislativně technické, tak mě překvapilo stanovisko pana předsedy, že ho nebude dělat jeho výbor, nebude dělat nic, to je fajn. Takže v té situaci samozřejmě nemá smysl ani prodlužovat lhůtu na projednání a asi by bylo tedy více korektní říci, že navrhuji zamítnutí toho návrhu, protože samozřejmě, jak už jsem uvedl, v silách senátorů není připravovat složité komplexní změny zákonů. Od toho je vláda. A vláda by měla konat v této situaci. A stejně tak se najde spousta různých zástupných důvodů, jak jakoukoliv změnu v oblasti exekucí potopit; jako tady vystoupil pan senátor za ODS. Tomu rozumím. Tím samozřejmě ten stav může vyhovovat.

Takže v této situaci navrhuji, aby byl návrh schválen. A jsem přesvědčen, že pokud tedy dojde k odložení té lhůty, pak samozřejmě je to možné, ale důsledky budou v tom, že tato záležitost nebude řešena; a věřím tomu, že to období využije vláda k tomu, aby komplexní návrh předložila, což bude daleko rychlejší a efektivnější, než abychom vymýšleli složité úpravy zákona v rámci omezených, a velmi omezených možností, které jako senátoři máme. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane kolego. A nyní prosím zpravodaje garančního výboru. Ano, prosím, pane senátore. Máte slovo.

Senátor Miloš Vystrčil: Já jenom pro záznam. Zatím jsem tady říkal, jsou hodiny debat, s povinnými, oprávněnými i exekutory. A to, co tady pronesl pan místopředseda Škromach, se mě osobně dotýká a považuji to za velmi neslušné.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane senátore. A prosím nyní garančního zpravodaje, aby nás seznámil, jak budeme hlasovat a s proběhlou rozpravou. Děkuji.

Senátor Miroslav Antl: Děkuji. Já bych jenom stručně shrnul rozpravu s tím, že souhlasím s tím, co tady řekl pan senátor Miloš Vystrčil, pokud jde o rozlohu krajů, protože musíme uvažovat o tom, že jde o kraje soudní. Pokud jde třeba o Východočeský kraj, tak tam vzdálenost Trutnova a Havlíčkova Brodů je také značná, když uvážíme první soudní pobočku krajskou v Libereckém kraji, to bylo také z důvodu značných vzdáleností. Já jsem měl připraven pozměňovací návrh právě, aby to zahrnovalo i pobočky krajských soudů, ale od toho pozměňovacího návrhu jsem ustoupil z toho důvodu, že je potřeba skutečně to celé dopracovat, možná i přepracovat.

Jinak tady byl návrh na kratší lhůtu, resp. signalizován pozměňovací návrh, k tomu, že by lhůta mohla být zkrácena z 90 na 60 dnů. A ještě si dovolím reagovat na vystoupení zástupce předkladatelů, resp. asi vedoucího předkladatelů. Já jsem neřekl, že ÚPV nebude nic dělat. ÚPV je nejvýkonnější výbor dlouhodobě, v této věci nebude nic dělat, protože ani nemůže. Chtěl bych říci na adresu pana senátora, že v momentě, kdy my odročíme o 60, o 90 dnů, tak už se tím bude zabývat plénum, nikoliv výbor. To jsem tím chtěl říci, ale to je věc znalosti jednacího řádu a procesu.

Jinak já jsem nepochopil, protože jsem zaslechl, že pan zástupce předkladatelů řekl zamítnout, pak řekl schválit a teď nevím, jestli i zamítnout. Ne, takže jenom schválit. V tuto chvíli tedy přednost má návrh na schválení. Pokud nebude schválen návrh na schválení, tak bychom měli hlasovat o návrhu na odročení o 90 dnů a pokud nebude schválen, tak samozřejmě následuje podrobná rozprava. To je všechno z mé strany. Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Tak jenom přednost má hlasování odročení o 60 dnů. Pardon, to ano. Za prvé schválit, ale druhé, pokud nebude schváleno, tak já poprosím o čas, protože jsem dostala informaci o 60 dnů. (Delší porada u předsednického stolu.)

Tak dámy a pánové, porada skončila, protože návrh schválit tento návrh zákona padl až po ukončení obecné rozpravy, tak my teď budeme hlasovat o odročení, tak jak to zaznělo v usnesení ÚPV. Takže já si vás dovolím svolat.

Přistoupíme k hlasování.

Budeme hlasovat o odročení senátního návrhu o 90 dnů, aby nedošlo k mýlce.

Takže zahajují hlasování. Kdo jste pro, tlačítko ANO a ruku nahoru. Děkuji. Kdo jste proti, tlačítko NE a ruce nahoru. Děkuji. Takže v sále je aktuálně přítomno 68 senátorek a senátorů. Při aktuálním kvoru 34, byl návrh zákona zamítnut.

Budeme teď hlasovat znovu o odročení, ale tentokrát o 60 dnů. (Připomínky z pléna.)

Projednávání tohoto bodu skončilo. Děkuji panu navrhovateli i zpravodajovi.

Náš program pokračuje. Dalším bodem je

7.

Návrh na pověření dalšího senátora odůvodněním senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 156) v Poslanecké sněmovně

My si chvíli počkáme na pana senátora Zemana. Tak, přátelé, viděli jste, že porada tady byla poměrně dlouhá a náročná, ale hlasování proběhlo v souladu. Prosím, pane senátore Zemane, máte slovo. Nic? Jedem, schůze pokračuje.

Senátor Jaroslav Zeman: Dobrý den, vážené senátorky, vážení senátoři, vážení paní místopředsedkyně.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Zatím pokračujte, pane kolego, když tak přerušíme schůzi. (Současně probíhá porada několika senátorů před předsednickým stolem.)

Senátor Jaroslav Zeman: Já bych se vyjádřil ke svému návrhu pověření, odůvodnění senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk č. 156 v Poslanecké sněmovně.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Prosím vás, kolegové...

Senátor Jaroslav Zeman: Tento tisk prošel přes Senát již v dubnu a od dubna je ve sněmovně bez dalšího projednávání. Příští týden by měl jít do 1. čtení. Je to o veřejné službě, jestli si dobře pamatujete, aby dlouhodobě nezaměstnaní a nezaměstnatelní měli možnost opět pracovat pro obce tak, jak to fungovalo před změnami, které nastaly na Ministerstvu práce a sociálních věcí za ministra Drábka.

Já bych ještě navrhl Senátu, abych tam mohl jít s kolegou, senátorem Milošem Vystrčillem, protože předtím v dubnu byl určen MUDr. Lebeda, který skončil, a tuším ještě paní kolegyně Terelmešová byla taky, myslím, určena na tu veřejnou službu; jako zpravodajka.

Požádal bych Senát, jestli pověří mě a pana senátora Vystrčila, abychom zákon obhajovali v Poslanecké sněmovně v 1. čtení. Tuším, že to bude příští úterý.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane kolego, prosím, zaujměte místo u stolku zpravodajů. Já nyní otevírám rozpravu, do které, jak vidím, se nikdo nehlásí, takže rozpravu uzavírám. Není se tedy k čemu vyjádřit. My můžeme přistoupit k hlasování.

Budeme hlasovat o návrhu tak, jak jej přednesl pan senátor Jaroslav Zeman. V sále je přítomno 62 senátorek a senátorů, aktuální kvorum je 32. Tak vás ještě jednou svolám.

Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, prosím, ruku nahoru a tlačítko ANO. Kdo jste proti, tlačítko NE a ruku nahoru. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování č. 14** se z 63 přítomných senátorek a senátorů, při kvóru 32, pro vyslovilo 58, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a já ukončuji tento bod.

Hlásí se pan předseda Milan Štěch. Máte slovo, pane předsedo.

Předseda Senátu Milan Štěch: Vážené kolegyně, vážení kolegové. V předchozím bodě v tisku 331 došlo k procesnímu pochybení, ten bod neměl být ukončen, jak jsme si ověřili teď, měla pokračovat podrobná rozprava. My se k tomuto bodu musíme vrátit, protože jsme tu proceduru nedojednali. Řídící by měla otevřít podrobnou rozpravu, při které je možné načíst a tím i tu procesní záležitost, protože v části rozpravy je možné procesní záležitosti, podle informací legislativy, předkládat.

Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane předsedo. Vracíme se opravdu k tomuto bodu. Viděli jste, že ta debata tady byla velmi rušná. Já otevírám podrobnou rozpravu, do které se nyní hlásí pan senátor Miroslav Nenutil. Máte slovo.

Senátor Miroslav Nenutil: Vážená paní místopředsedkyně, milé kolegyně, vážení kolegové. Podstata pozměňovacího návrhu je jednoduchá. Detailisty chci upozornit, že jsem konzultoval i s legislativou to, že to číslo 60 nemáte na mnou podepsaném papíru, protože to je nezpochybnitelné a nezaměnitelné. Tedy formálně načítám. Podávám pozměňovací návrh, aby návrh senátního návrhu zákona senátora Zdeňka Škromacha a dalších senátorů, kterým se mění zákon č. 120/2001 Sb., zákon o soudních exekutorech a exekuční činnosti, tzv. exekuční řád, a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, schůze Senátu odročila o 60 dnů.

Děkuji.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane senátore. Táži se, jestli se ještě někdo hlásí do podrobné rozpravy? Není tomu tak. Já ji uzavírám. Ptám se pana navrhovatele, jestli se chce vyjádřit? Ne? Takže prosím pana garančního zpravodaje.

Senátor Miroslav Antl: Takže ještě jednou, vážené dámy, vážení pánové. Já bych ještě jenom upřesnil, o čem byla ta vzrušená debata. Jde o výklad o ustanovení § 130, odst. 5 jednacního řádu Senátu, kdy jsme se nemohli shodnout na tom, jestli pozměňovací návrhy mohou být k tomu "tělu" zákona, nebo jestli mohou být i z hlediska procesního, tzn. zkrátit 90 na 60. Takže jsme se shodli, že výklad bude takovýto. Pozměňovací návrh je samozřejmě hlasovatelný. V tuto chvíli jiné další návrhy nejsou.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane senátore. My budeme hlasovat tak, jak jste nám právě řekl.

U senátního návrhu zákona se navrhuje prodloužit lhůtu o 60 dní. Zahajují hlasování. Kdo souhlasíte s tímto návrhem, stiskněte tlačítko ANO. Děkuji. Kdo jste proti, prosím, ruku nahoru a tlačítko NE.

Konstatuji, že v **hlasování č. 15** se z 62 přítomných senátorek a senátorů, při kvóru 32, pro vyslovilo 57, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat a já končím projednávání tohoto bodu.

A my pokračujeme. Dalším bodem je

8.

Návrh na zpětvzetí senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů (sněmovní tisk č. 155)

Pardon, to už jsme odhlasovali, je to tak? Ne. Teď jste mě zmátli, dobře, takže je to v pořádku.

Návrh usnesení Senátu vám byl rozdán na lavice. Já prosím opět senátora Jaroslava Zemana, aby nás s tímto návrhem seznámil.

A prosím o klid, děkuji.

Senátor Jaroslav Zeman: Já už to vezmu bez úvodu, je to návrh na zpětvzetí senátního návrhu zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů. Je to sněmovní tisk č. 155. Byly to ty doplatky, příplatky na bydlení, které prošly hladce Senátem. Mezi 1. a 2. čtením ve Sněmovně jsme se dohodli, že půjde dopředu vládní návrh Ministerstva práce a sociálních věcí, který pak prošel hladce i Senátem. Dneska

míří k panu prezidentovi na podpis. Takže bych požádal o pravomoc tento zákon stáhnout ve Sněmovně.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Takže já vám děkuji, pane senátore. Otevírám rozpravu, do které, jak vidím, se nikdo nehlásí. Rozpravu uzavírám. Není se k čemu vyjádřit. Takže přistoupíme k hlasování.

Byl podán návrh, aby Senát

I. vzal zpět senátní návrh zákona, kterým se mění zákon č. 111/2006 Sb., o pomoci v hmotné nouzi, ve znění pozdějších předpisů,

II. pověřil předsedu Senátu, aby informoval o zpětvzetí senátního návrhu zákona uvedeného v bodě I. tohoto usnesení předsedou PS PČR.

V sále je přítomno 60 senátorek a senátorů, aktuální kvorum je 31. Zahajuji hlasování. Kdo jste pro, stiskněte tlačítko ANO a ruku nahoru. Děkuji. A kdo jste proti tomuto návrhu, zdvihněte ruku a stiskněte tlačítko NE. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování č. 16** se z 61 přítomných senátorek a senátorů, při kvoru 31, pro vyslovilo 55, proti nebyl nikdo. Návrh byl přijat. Končím projednávání tohoto bodu.

Přistupujeme k poslednímu bodu dnešní schůze. Je jím návrh na vyslovení souhlasu Senátu se zřízením podvýborů. V § 42, odst. 1 se praví, že každý výbor může zřídit pro řešení určité otázky nebo souboru otázek se souhlasem Senátu podvýbor. Usnesení výborů, které zřídily své podvýbory, vám byla rozdána na lavice. VVVK ve svých ustanoveních č. 4 a 5 ze dne 21. listopadu 2014 požádal Senát o vyslovení souhlasu se zřízením podvýboru pro sport VVVK a podvýboru pro lidská práva a rovné příležitosti VVVK. Prosím pana senátora Jaromíra Jermáře, aby nás s těmito usneseními seznámil. (Šeptem k místopředsedkyni Senátu: "Šesták.") Nahradí ho pan senátor Šesták. (Šeptem k místopředsedkyni Senátu: "Já jsem se to dozvěděl před chvilkou.")

Senátor Jiří Šesták: Dobrý den, vážení paní předsedající, vážení kolegové. Chtěl bych vás seznámit s usnesením VVVK se zřízením 2 podvýborů.

4. usnesení z 1. schůze našeho výboru – bylo přijato toto usnesení. Výbor po úvodním slovu a odůvodnění předsedajícím výboru senátorem Jaromírem Jermářem zřídil podvýbor v souladu s § 42, odst. 1 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, a po rozpravě

I. usnesl se zřídit podvýbor pro sport,

II. zvolil ve veřejném hlasování předsedu podvýboru, senátora Jozefa Regece,

III. schválil statut podvýboru, který je přílohou tohoto usnesení,

IV. pověřil předsedajícího výboru, senátora Jaromíra Jermáře, toto usnesení předložit předsedovi Senátu PČR a požádat OV Senátu o zařazení tohoto bodu – vyslovit souhlas se zřízením podvýboru pro sport na pořad nejbližší schůze Senátu, což dělám v zastoupení našeho pana předsedy.

Protože vy máte tisk na stole, tak vás nebudu seznamovat odsud se statutem. Jenom bych rád upozornil, že ještě je otevřené členství, kdo byste chtěl, na výzvu našeho výboru se můžete přihlásit do členství do tohoto podvýboru.

Další podvýbor byl zřízen 5. usnesením z 1. schůze konané dne 21. listopadu 2014, a to zřízením podvýboru pro lidská práva a rovné příležitosti. Výbor po úvodním slovu a odůvodnění předsedajícím výboru senátorem Jaromírem Jermářem zřídil podvýbor v souladu s § 42, odst. 1 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, a po rozpravě

I. usnesl se zřídit podvýbor pro lidská práva a rovné příležitosti,

II. zvolil ve veřejném hlasování předsedou podvýboru senátora Jiřího Čunka,

III. schválil statut podvýboru, který je přílohou tohoto usnesení,

IV. pověřil předsedajícího výboru, senátora Jaromíra Jermáře, toto usnesení předložit předsedovi Senátu PČR a požádat OV Senátu o zařazení bodu – vyslovit souhlas se zřízením podvýboru pro lidská práva a rovné příležitosti na pořad nejbližší schůze Senátu, také to činím v zastoupení našeho pana předsedy.

To samé – statut máte před sebou, takže ho nebudu číst. Myslím si, že v této podobě bych vás požádal o schválení těchto 2 podvýborů.

Děkuji vám.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Já vám děkuji, pane kolego. VHZD ve svém usnesení č. 5 ze dne 21. listopadu 2014 požádal Senát o vyslovení souhlasu se zřízením podvýboru pro dopravu a energetiku VHZD. Prosím pana senátora Petra Bratského, aby nás s tímto usnesením seznámil. Máte slovo, pane kolego.

Senátor Petr Bratský: Hezký den přeji, s velkou pokorou předstupuji, protože jsem si myslel, že bude předkládat pan předseda výboru Hajda, ale když jsem byl vyvolán, tak to přečtu všem já.

5. usnesení z 1. schůze konané dne 21. listopadu 2014 ke zřízení podvýboru pro dopravu a energetiku. Výbor po úvodním slovu senátora Jana Hajdy pověřeného řízením schůze výboru a v souladu s ustanovením § 42, odst. 1 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu, a po rozpravě

I. zřídil podvýbor pro dopravu a energetiku,

II. zvolil ve veřejném hlasování předsedou podvýboru senátora Petra Bratského,

III. schválil statut podvýboru, který je přílohou tohoto usnesení,

IV. pověřil senátora Jana Hajdu toto usnesení předložit předsedovi Senátu a požádat OV Senátu o zařazení bodu – vyslovit souhlas se zřízením podvýboru pro dopravu a energetiku na pořad nejbližší schůze Senátu.

Rovněž jako můj kolega před chvílí, myslím, že všichni dostali na stůl 2 strany statutu, že je zbytečné je číst.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane kolego. A do třetice, OV ve svém usnesení č. 4 ze dne 21. listopadu 2014 požádal Senát o vyslovení souhlasu se zřízením podvýboru pro státní vyznamenání OV. Prosím pana senátora Zdeňka Škromacha, aby nás s tímto usnesením seznámil.

Místopředseda Senátu Zdeněk Škromach: Vážená paní předsedající, vážené paní senátorky, páni senátoři. Dovolte, abych vás seznámil s usnesením OV, který se konal 21. listopadu 2014 k návrhu na zřízení podvýboru OV pro státní vyznamenání a volby jeho členů.

Organizační výbor:

1. Zřizuje podle § 42 odst. 1 zákona č. 107/1999 Sb., o jednacím řádu Senátu podvýbor Organizačního výboru pro státní vyznamenání.

2. Stanoví počet členů podvýboru na 6. S tím, že podvýbor bude mít za klub ČSSD – 3 členy, ODS – 1 člena, KDU-ČSL a nezávislí – 1 člena, Starostové a nezávislí – 1 člena.

3. Doporučuje Senátu vyslovit se zřízením podvýboru souhlas.

4. Volí členy podvýboru: Milan Štěch, Jaromír Jermář, Eva Syková, Jaroslav Zeman, Zdeněk Papoušek a Jiří Šesták.

5. Volí předsedu podvýboru – předsedu Senátu Milana Štěcha.

Zároveň jsem byl pověřen, abych tento návrh přednesl. Zároveň jsme ještě uložili, aby tento podvýbor předložil Organizačnímu výboru svůj statut.

Děkuji za pozornost.

Místopředsedkyně Senátu Miluše Horská: Děkuji vám, pane senátore. Otevírám rozpravu, do které se nikdo nehlásí. Uzavírám ji.

Můžeme přistoupit k hlasování.

Senát souhlasí se zřízením podvýboru pro sport VVVK, podvýboru pro lidská práva a rovné příležitosti VVVK, podvýboru pro dopravu a energetiku VHZD, podvýboru pro státní vyznamenání Organizačního výboru.

V sále je aktuálně přítomno 61 senátorek a senátorů, kворum je 31.

Zahajuji hlasování. Kdo souhlasíte s tímto návrhem, prosím, zvedněte ruku a prosím tlačítko ANO. Kdo jste proti, ruku nahoru a tlačítko NE. Děkuji.

Konstatuji, že v **hlasování pořadové č. 17** se z 61 přítomných senátorek a senátorů při kворu 31 pro vyslovilo 55, proti nebyl nikdo.

Návrh byl přijat. Ukončuji tento bod.

Sejdeme se příští středu – je schůze v 9.00 hodin. Kdo dneska odjíždíte domů, tak přeji, pokud možno, bezpečnou cestu.

Končím dnešní schůzi. Na shledanou!

(Jednání ukončeno v 13.22 hodin.)

Těsnopisecká zpráva
Senátu Parlamentu České republiky
10. funkční období - 2. schůze
Vydává Kancelář Senátu, Odbor organizační
Valdštejnské nám. 4/17, 118 01, Praha 1

WWW.SENAT.CZ (DOKUMENTY A LEGISLATIVA) - TĚSNOPISECKÉ ZPRÁVY